

Rondje Atlantic 2007-2008

met zeiljacht **Loesje**

Harry de Jong,

Caroline Tordoir, Han en Guus de Jong

Loesje op reis

Zeiljacht Loesje gaat binnenkort op reis samen met haar bemanning. Om iedereen te informeren over de belevenissen, zullen we op onze website www.zeiljachtloesje.nl regelmatig wat verhalen en foto's plaatsen. Han, Caroline, Harry en Guus gaan het gestructureerde landleven verruilen voor een zeilavontuur. Samen met Loesje willen we ongeveer 400 dagen wegblijven om een "rondje Atlantic" te gaan varen.

Loesje

Even kennismaken

We wonen in Den Haag. Harry is apotheker en van oudsher een zeilliefhebber. Hij heeft vroeger veel gezeild op de Friese meren. Caroline is psychiater en redelijk sportief, zij speelt nog steeds waterpolo. Zeilen is niet haar grootste hobby, maar zo'n wereldreis spreekt haar wél aan. Han doet het gymnasium. Tijdens de reis gaat hij de 3e klas volgen. Hij tennist en schaatst graag, denkt altijd aan een ander en verder is hij dol op films en Tv-programma's kijken en downloaden. Samen met zijn broer Guus heeft hij 2 zeilcursussen in Friesland gedaan. Wel heeft hij vaak last van zeeziekte.

Guus zit nu in groep 8 van de basisschool. Tijdens de reis gaat hij de brugklas VWO doen via Wereldschool. Guus houdt erg van zeilen, van avontuur, gezelligheid en lekker eten. Wij hebben ons voorbereid op de reis met enkele praktische en theoretische cursussen voor het zeezeilen. De jongens zijn intussen al behoorlijk handig op onze boot!

Harry, Caroline, Guus en Han

Waarom een grote zeilreis?

Een grote zeilreis maken is altijd een droom geweest van Harry. Na een weekend zeilen in Friesland in 2002 kwam alles in een stroomversnelling. Eerst werd er twee jaar lang gezeild op een Comfortina 35, daarna besloot Harry een Atlantic 43 te laten bouwen en kwam hij met het idee van een rondje Atlantic met het hele gezin.

De rest van het gezin dacht: Dat waait wel over!

Maar na de eerste verbazing, opwindend en angst hebben we er nu allemaal zin in en willen we het niet meer missen.

We nemen de kinderen mee om samen dit avontuur te beleven, om de jongens wat 'bagage' mee te geven en omdat we alle hens aan dek kunnen gebruiken.

We hebben tenslotte nog niet zoveel ervaring...

Waar gaat de reis naartoe?

Vanuit Scheveningen (thuishaven!) via Zuid Engeland over de Golf van Biskaje (waar altijd de depressies vandaan komen!) naar Noord Spanje.

Via de kust van Spanje en Portugal oversteken naar Madeira en de Canarische eilanden. Vandaar via de Kaapverdische eilanden de grote oversteek over de Atlantische Oceaan naar Suriname, waar we rond de jaarwisseling zullen aankomen.

Daarna noordwaarts naar de Caribische eilanden, Maagdeneilanden en eventueel de Bahamas.

De terugtocht gaat via Bermuda en de Azoren naar Zuid Engeland. Begin augustus 2008 varen we Scheveningen weer binnen.

Met deze tochtplanning hopen we alle hurricanes en ongunstige winden te omzeilen. Verder is het de hele tijd zomer en lopen we een jaar in korte broek.

Nou maar hopen dat die klimaatverandering niet te snel doorzet!

Geplande route

Zeil oefeningen voorjaar 2007

Ter voorbereiding op de reis hebben we in het voorjaar wat zeiltochten gemaakt met Loesje. Met Pasen een lang weekend naar Terschelling vanuit Harlingen en in de eerste week van mei vanuit Harlingen naar Lowestoft, Engeland. De terugtocht was een ware testcase: met windkracht 7, aan de wind, richting Den Helder! Omdat dit toch niet goed was voor onze spijsvertering hebben we uiteindelijk koers gezet naar IJmuiden en zijn daar veilig aangekomen.

Met Pinksteren hebben we kennism gemaakt met 3 andere gezinnen die ook minimaal een jaar gaan varen. Hiervoor zijn we allemaal naar Urk gevaren.

De kennismaking was ontzettend leuk en tussen de kinderen klikte het in één keer goed!

We kregen gewoon al zin om elkaar in (verre)buitenlandse havens te ontmoeten!
Intussen zijn er al vele contacten geweest met elkaar om ervaringen uit te wisselen, zeekaarten te bestuderen, over bediening van zendapparatuur te praten en over bevoorrading.

Op 9 juni vertrokken we voor het laatst (dachten we) uit Harlingen, waar de boot gebouwd is, naar Scheveningen. Daar hebben we inmiddels een vaste ligplaats. Vanwege storing in de zendapparatuur zijn we 30 juni hals over kop naar Enkhuizen gevaren, alwaar één van de weinige bedrijven zit, die daar verstand van heeft. In verband met kuren van de motor en het log en voor de montage van extra beveiligingsranden in de boot, gaat Loesje nog deze week terug naar

Harlingen. Hopelijk is zij dan zondag 8 juli weer terug in Scheveningen.

Dat is dus flink zeilen geblazen!

Inmiddels doet de korte golf zender het en heeft het aanrecht een opstaande rand gekregen tegen het schuiven van het kommaliewant.

Harry en Guus zeilen de boot terug via Enkhuizen (vanwege windkracht 7) naar Scheveningen. Zondag 8 juli is Loesje dan eindelijk weer thuis.

Loesje weer terug in Scheveningen

Afscheidsrituelen

In het weekend van 13 t/m 15 juli hebben we twee afscheidsborrels in de haven georganiseerd, één voor onze collega's en één voor familie, burens en vrienden.

Beide keren was het prachtig weer en heel gezellig!

We waren onder de indruk van de warme belangstelling en alle originele cadeau's. Wat leeft iedereen toch mee!

Guus had op 16 juli zijn afscheidsmusical op school (hij speelde de dronken butler, wat hem goed af ging) en heeft afscheid genomen van zijn klasgenoten. Han gaf op 18 juli nog een BBQ in onze tuin voor zijn klasgenoten. Ook hartstikke leuk!

Intussen zijn we druk bezig met de laatste voorbereidingen voor vertrek. Dat is toch altijd meer werk dan je denkt. Als alles mee zit vertrekken we zaterdag, maar we beslissen dit op een later tijdstip, afhankelijk van de vorderingen en het weer. Dat laatste is nogal grillig.

Loesje vertrekt zondag!

20-07-2007

Zondag 22 juli gaat het gebeuren!

Loesje vertrekt voor haar grote reis. Rond 13.00 gaan de trossen los, samen met de tranen. Wie zin heeft om ons uit te zwaaien is van harte welkom in de haven van Scheveningen.

Op weg naar het zuiden!!!!

Zondag 22 juli om 13.00 uur begon de reis vanuit Scheveningen met eerste bestemming Nieuwpoort, uitgezwaaid door enkele familieleden, vrienden, klasgenoten en wijkbewoners. Als macho's verlieten we op vol zeil de haven, zodat onze uitzwaaiers moesten rennen over de pier om ons enigszins bij te houden. Direct buiten de haven moesten we meteen reven en de kluiver inrollen, want er stond 30 knopen wind uit het zuidwesten. De koers was niet bezeild, dus tot onder Hoek van Holland hebben we gekruist. Uiteindelijk ging dat toch te langzaam - de wind was ook afgenomen tot ongeveer 20 knopen - en hebben we gemotord door de nacht heen naar Nieuwpoort. De wind was inmiddels gedraaid naar Oost en daarom besloten we om 's morgens direct door te varen naar Dover, ondanks een forse barometerdaling. De oversteek ging voorspoedig met goed zicht, maar wel met wat regen. De harde wind bleef gelukkig uit en kwam pas veel later. Om 17.00 waren we in Dover, waar we een plekje kregen in Wellington Dock.

Bericht van Loesje

23-07-2007

Vandaag, dinsdag 24 juli is het eerste bericht binnengekomen. Maandagochtend om 6.00 uur zijn ze aangekomen in Nieuwpoort in België, waarna ze door gezeild zijn naar Engeland. Aankomst 17.00 uur in Dover. Na een heerlijke nachtrust (het klokje rond) belde Harry dinsdagochtend naar zijn ouders dat alles goed was gegaan en zij heerlijk in het zonnetje zaten! En dat terwijl wij hier in Nederland een van de slechtste zomers hebben sinds jaren.

's Avonds in de stromende regen een oude bekende opgezocht van onze tocht naar Guernsey: de Chinees van Dover! Daar aten we een heerlijk buffet, terwijl onze druppende jassen grote plassen water op de grond veroorzaakten.

Op **dinsdag** hielden we een rustdag in en om de boot.

Omdat we **woensdag 25 juli** niet weg konden door de harde wind (kracht 6 tot 7) hebben we een tochtje met de trein naar Londen gemaakt, waar we nog geen van vieren ooit geweest waren!

We hadden een dynamische "Japanse-like" dag in Londen met heel weinig regen, vervoer in trein, Underground en dubbeldekker bus en we bezochten Trafalgar Square, de Big Ben, Westminster Abbey, Buckingham Palace en the Tower Bridge.

Donderdag 26 juli lagen we wederom verwaaid in Dover. Harry en Caroline doen boodschappen op de fietsjes. Han moest veel "slapen" (lees: computeren) en Caroline werkte de website bij. 's avonds lekker een DVD gekeken op de boot.

Pech, pech en nog eens pech.

Zaterdag 28 juli welgemoed op weg naar Brighton. De voorspellingen waren redelijk, wel windkracht 4-6, maar het zou daarna alleen maar beter worden.

Bij Dungeness kregen we echter problemen met de kiel, die we niet meer gefixeerd kregen. Omdat we dit te riskant vonden om mee verder te zeilen zijn we teruggekeerd naar Dover. Na overleg met de werf kwamen we er niet goed uit wat het probleem was.

Op weg naar Brighton

Er was geen andere oplossing dan terug te varen naar Harlingen voor onderzoek en reparatie.

Dit konden wij psychologisch nauwelijks aan. We waren net zo lekker op weg en dan weer helemaal terug naar Harlingen! En de kans dat we niet meer op tijd weg konden om nog verantwoord over de golf van Biskaje te gaan. Ons hele jaar met alle energie daarin gestopt, leek in één dag verloren!

Gelukkig kunnen we goed relativeren en beseften we dat persoonlijke ongelukken erger zijn. Ook wilden we er alles aan doen om toch te proberen onze reis alsnog te maken.

Dus vertrokken we **zondag 29 juli** met gepaste tegenzin naar Nederland. We zijn in één keer doorgevaren op de motor met het zeil erbij, om zo snel mogelijk terug te zijn. De wind en de stroom zaten fors tegen, vooral in Nederland, waar we op de Noordzee windkracht 7 tot 8 hadden. De boot hield zich echter zeer goed bij harde wind. In IJmuiden stond de Callista bemanning te filmen hoe we binnenliepen terwijl ze zelf beter weer afwachtte om te vertrekken

Inmiddels, **dinsdag 31 juli, 8.30 uur** zijn we terug op de werf en hebben we er alle vertrouwen in dat het goed komt. Meer nieuws over de afloop hiervan en ons eventuele tweede vertrek uit Nederland volgt.

Loesje in de kraan bij Jachtwerf Atlantic

Tweemaal is scheepsrecht!

Vanaf aankomst in Harlingen heeft de werf ontzettend hard gewerkt aan onze kielproblemen. Gelukkig bleek het hydraulisch systeem in tact, dus lekten we geen olie. Wel bleken de stempels voor fixatie van de kiel niet optimaal te werken. Deze zijn gerepareerd en nauwkeurig afgesteld. De werf heeft ons verzekerd dat het nu goed zit. Daar hebben we vertrouwen in. In de tussentijd hebben wij van de nood een deugd gemaakt en nog allerlei klusjes gedaan in en om de boot, toch wel handig!

Loesje weer onderweg!

08-08-2007

Op zaterdag 4 augustus is Loesje, gerepareerd en wel, weer vertrokken uit Harlingen! We zijn weer vol goede moed!

Nu moet er vaart gemaakt worden naar Falmouth, het puntje van Zuid-Engeland, om op tijd de oversteek naar Noord-Spanje te maken.

Loesje vertrekt uit Harlingen

Op **zaterdag 4 augustus** vertrokken we om 14.00 uur met het tij mee uit Harlingen, met mooi weer, maar met de wind tegen. Op de motor zijn we naar Den Helder gevaren.

Op **zondag 5 augustus** vertrokken uit Den Helder richting Dover. Uitgezwaid door de bemanning van ons zusterschip de Hippocampus. Fantastisch! Prachtig weer, goede wind en heerlijke

temperatuur! Eindelijk weer op weg. We zeilden in de korte broek, vonden dat we dit verdiend hadden en dat het zeilen eigenlijk altijd zo moest gaan! We probeerden een nieuw zeil uit, de zogenaamde code-zero, een enorm rood-wit gekleurd voorzeil voor weinig wind. Dat ging heel goed en het was een mooi gezicht!

Later nam de wind toe en hebben we dit zeil weer gestreken. De nacht zijn we doorgevaren dwars over de Noordzee. Zeilend waar het kon, op de motor waar het moest. Caroline werd door een groot "bewakingsschip" verordonneerd haar koers drastisch te wijzigen omdat zij anders recht in een ankergebied voor tankers zou varen. Dat was wel even zweten!

We moesten goed op de grote scheepvaart letten, maar uiteindelijk werd het rustiger.

Maandag 6 augustus waren we om 16.30 uur weer terug in Dover, waar we 8 dagen geleden geheel gedesillusioneerd vertrokken waren. Nu stonden we er weer veel beter voor! We pikten een terrasje en aten heerlijk bij de Italiaan.

Loesje weer onderweg met Code zero

Dinsdag 7 augustus vertrokken we om 6.00 uur naar Brighton. We ontvingen bericht van de drie andere gezinnen die onderweg zijn (Callista, Camelot en Dolfijn). Zij zijn allemaal al verder, maar het is heel leuk om informatie uit te wisselen. Wel moeten we oppassen er geen wedstrijd van te maken! Anderzijds moeten we op tijd oversteken naar Spanje....

Vandaag, woensdag 8 augustus, gaan we weer verder naar het westen. De wind is gedraaid naar noordwest (eindelijk), dus we hopen een eind te komen. We varen onderlangs Isle of Wight, om de drukte van de Solent te vermijden. We willen de nacht doorvaren tot Weymouth. Het moreel is goed, ook de jongens houden zich prima! Zij doen soms stukken van de wacht in de nacht met een van ons samen. Stoer hoor! Het onderhandelen over afwasbeurten blijft onveranderd, zoals in elk gezin! Verder is de laptop een gewild tijdverdrijf.

Aankomst in Falmouth.

Na ons vertrek uit Brighton hebben we prachtig gezeild met halve wind, zon en...de korte broek! 's Avonds kregen we plotseling windkracht 6 en moesten we de zeilen snel aanpassen. Daarna gingen we als een speer! Het weer was zo goed dat we de volgende ochtend besloten niet naar Dartmouth te gaan, maar direct door naar Falmouth, de laatste geplande haven in Engeland. In de baai voor Falmouth ontmoetten we al zeilend de Camelot, de boot met het andere gezin, dat ook een jaar weggaat. Dat was natuurlijk kicken!

Ontmoeting met de Camelot

Nu, **vrijdag 10 augustus**, liggen we samen in Falmouth, een prachtige plaats met een grote scheepvaarthistorie. We wachten op een zogenaamd weatherwindow om de oversteek te maken naar Noord-Spanje, la Coruna. Dat zal niet voor woensdag 15 augustus zijn, zoals het er nu naar uitziet....

We hebben in de haven toegang tot internet, dus onze boot lijkt nu wel een internetcafe. Dat moet niet te lang duren!

Ankerexpeditie

Wachtend op goed weer besloten we op **maandag 13 augustus** samen met de Camelot de river Fal op te varen om daar een of twee nachten te ankeren.

Voor ons de eerste ankerervaring met Loesje, wel handig voor straks in de Carieb.

Op een mooie plek in de rivier lieten we het anker in de blubber vallen. Daarna kwam natuurlijk het voorspelde slechte weer: regen, kou en windkracht 6 a 7, dit gecombineerd met een fel stromende rivier. Knus in de kajuit dronken we port en Beerenburg en

mijmerden over tropische oorden... 's Nachts werd de idylle bruit verstoord door een krabbend anker, waardoor we bij het ochtendgloren hals over kop weer naar de haven zijn vertrokken!

Enfin, alle begin is moeilijk zeggen ze... Het slechte weer raast door, we denken donderdag 16 of vrijdag 17 augustus over te steken.

Zonsondergang River Fall

Voorbereiding vertrek naar Spanje.

Na een aanvankelijk gepland vertrek op zondag 19 augustus, is dit door de sterke wind weer uitgesteld naar maandag, vervolgens dinsdag, en nu weer naar **woensdag 22 augustus**.

De wind lijkt dan echt te gaan afnemen (nu telkens windkracht 6-7 en stormwaarschuwingen!) en dan vertrekken we morgen (woensdag) naar Spanje.

Waarschijnlijk slaan we La Coruna over en varen direct om Kaap Finisterre naar Ria de Muros.

Het moreel gaat met ups en downs. Zaterdag waren we plotseling de rubberboot kwijt. Die bleek losgegaan te zijn en weggedreven. Gelukkig had een reddingsboot hem opgevisst en een paar mijl verderop aan wal gelegd, waar wij hem de volgende dag opgehaald hebben...

Markeren van ankerketting

We zijn hier al bijna twee weken, de verveling slaat toe en eigenlijk willen we zo snel mogelijk weg. Anderzijds moeten we het hoofd koel houden en geen onverantwoorde beslissingen nemen. Vandaag plannen we een tochtje per trein naar Truro, een klein plaatsje verderop de river Fal. En dan hopelijk morgen eindelijk weg. Best spannend hoor!

Uitzicht op vertrek!

21-08-2007

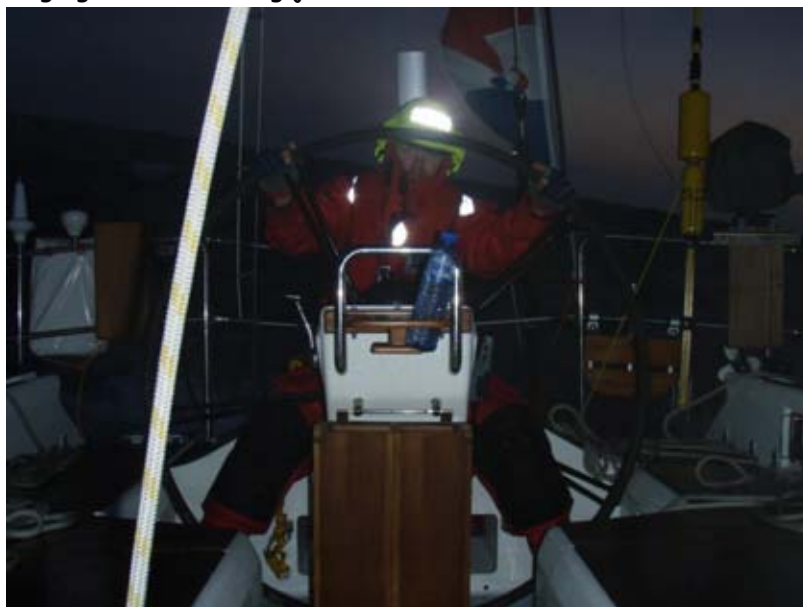
Eindelijk lijkt de wind te gaan afnemen! Loesje bereidt zich voor op vertrek morgen, woensdag 22 augustus, naar Spanje.

Loesje zet koers naar Spanje!

Loesje is gisteren om 9.00 uur Engelse tijd, 10 uur Nederlandse tijd vertrokken uit Falmouth met als bestemming Ria de Muros, Spanje. De afstand is 510 mijl en we hopen uiterlijk zondagochtend aan te komen. Het weer is prachtig. Volle zon, windkracht 5 schuin van achteren. De stemming is goed, we zijn blij dat we vertrokken zijn na 12 dagen wachten op goed weer. In tegenstelling tot ons plan gaan we niet naar La Coruna maar proberen direkt Kaap Finisterre te passeren en ten zuiden hiervan Ria de Muros binnen te lopen.

Loesje in Spanje

Na een snelle overtocht vanuit Falmouth is Loesje zaterdagmiddag 25 augustus rond 15.00 uur aangekomen in Ria de Muros, Spanje. We hebben een heftige overtocht gehad met veel wind en een flinke oceaandeining. De weersvoorzichten voor de aankomst in Spanje waren niet best. Kaap Finisterre had een windverwachting van Noord-Oost 7-8 Bft. Bovendien zouden we deze "stormkaap" 's-nachts ronden omdat de snelheid van de boot veel hoger lag dan we gepland hadden. Omdat we ons vrijdag al op deze stormachtige wind hadden voorbereid is alles goed gegaan, we kregen inderdaad windkracht 8 (rond 35 knopen met uitschieters tot boven de 40). Door het uitvallen van de stuurautomaat hebben we zelf moeten sturen. Met name Caroline is hierin onverschrokken en stuurt als een streep! Wel was het lastig dat de vrachtschepen moeilijk zichtbaar waren als gevolg van de hoge golven. Soms zag je lichten, daarna zat er weer een muur van water tussen. Na de Kaap werd het wat rustiger en na zonsopkomst kregen we ook land te zien. Voordat we de Ria invoeren werden we nog getrakteerd op een prachtige show van dolfijnen rond de boot. Ook onderweg hadden we al twee keer bezoek gehad van dolfijnen en een keer twee walvissen. Al met al een grote belevenis zo'n oversteek. Het blijft ook fascinerend hoe de boot zich gedraagt. Rustige bewegingen, zeer stabiel en prachtig om te zien hoe de golven genomen worden.

Nachtelijk sturen bij Finisterre (windkracht 8)

Han en Guus hadden binnen vaak geen idee wat er zich buiten afspeelde. Voor onszelf was het ook bijzonder. Een wachtsysteem van vier uur op en vier uur af voor Harry en Caroline waarbij de jongens soms stukjes overnamen en ook altijd paraat waren om te helpen bij het aanpassen van de zeilvoering. Door de harde wind en flinke golven moesten we wel steeds alert blijven. We zijn echter geen moment in paniek geweest en de stemming aan boord was goed.

Dolfijnen rond Loesje

Loesje in Spanje

25-08-2007

Zaterdag rond 15.00 uur is Loesje na een onstuimige tocht een stormachtige nacht bij Kaap Finisterre aangekomen in Ria de Muros, Spanje.

Ria de Muros

Na aankomst in Ria de Muros hebben we geankerd bij het plaatsje Muros. Een schilderachtig stadje met kleine straatjes en gezellige terrasjes. De jongens hebben gelijk de bijboot opgepompt en zijn met de vrienden van de Callista en Camelot naar het strandje gevaren. Wij werden feestelijk onthaald door de bemanning van de Callista met bubbels en tapas. Een goed begin!

Tapas in Muros

Santiago de Compostella

Na wat dagen van uitrusten, strandje en wandelen door het stadje, bezoeken van terrasjes en lekker eten zijn we woensdag naar Santiago de Compostella geweest. We hebben dit gewoon met de bus gedaan. Een lelijke stad met een mooi oud centrum met als hoogtepunt de kathedraal als katholiek pretpark. Vandaag is het wasdag en hebben we eindelijk de mogelijkheid om deze berichten weer te plaatsen. We houden jullie op de hoogte!

Verder naar Ria de Arosa

Na nog een heerlijke dag ankeren in Muros, met zwemmen van de boot naar het strand, duiken vanaf het koepeltje van Loesje en een verrukkelijk diner met mariscos en pescados in een lokaal restaurantje, zijn we zondag **2 september** vertrokken naar de volgende Ria, Ria de Arosa. Het was een prachtige zeiltocht met flinke wind, eerst van achter, daarna even windstil en daarna een schitterend kruisrak de ria in. We hebben heel mooi gezeild, ja in de korte broek!, en ontmoetten onze Nederlandse vrienden op een levendige ankerplek. Daar waren veel rotsen en er was ook (te)veel wind. Harry moest er 's nachts elk uur uit voor de ankerwacht. Dat is nog vaker dan als je baby's hebt!

Ontbijt in de kuip

Op diezelfde dag zijn Han en Guus weer-onder enig protest-begonnen met school, net als de kinderen op de Camelot en de Callista. Dat brengt ons weer een andere structuur. Voor de ouders verboden te telefoneren i.v.m. de stilte voor de studie, op straffe van inname van Harry's mobieltje door Guus!

Vanwege de harde wind en Harry's nachtrust liggen we nu in de haven van Vilagarcia, een leuk Spaans stadje. Hier

blijven we even tot nader bericht.

Naar Islas Cies en Baiona.

Op **donderdag 6 september** zijn we verder gevaren naar het zuiden, met bestemming Islas Cies, twee welhaast onbewoonde eilandjes voor de kust bij Vigo. Het was prachtig weer, maar er was weinig wind, zodat we vrijwel alles gemotord hebben. Wel onderweg nog even de gloednieuwe genaker geprobeerd: een enorme lap zeil die goed te hijsen en strijken bleek. Ook een prachtig gezicht!

Loesje's nieuwe gennaker

Op Islas Cies geankerd voor een prachtig zandstrand en onze Nederlandse vrienden weer ontmoet. Op het eiland hebben we gewandeld, gezommen, in de zon gelegen en gesport op het strand. Alles uiteraard nadat de schooltijd om 13.00 uur was afgelopen.

Op **maandag 10 september** in dichte mist naar de overkant gevaren, het stadje Baiona (of Bayona) waar we opnieuw ankeren. Het is een historisch plaatsje waar Columbus na zijn ontdekking van Amerika weer aan land kwam in Europa.

Hier konden we eindelijk paella eten en aioli kopen, zodat Han weer helemaal gelukkig was! Hij heeft ook wat nieuwe kleren gekocht, hele coole!

Het weer blijft nog steeds prachtig, wel weinig wind, maar dat is heerlijk om mee te ankeren. We plannen vanavond (**12 september**) of morgen door te varen naar Porto, Portugal. Het gaat ons wel een beetje aan het hart Spanje te verlaten, maar nieuwe kusten lonken...

De jongens aan het strand

Islas Cies

Loesje in Porto.

Donderdag 13 september om 04.00(!) uur was het "anker op" voor de tocht van Baiona naar Porto. Samen met de Callista en de Camelot voeren we door de beruchte Portugese mist, op de

Loesje maar haar vrienden in Porto

radar, naar de monding van de Douro, de rivier waar Porto aan ligt. Hier trok de mist gelukkig op. Loesje ging voorop, met Caroline aan het stuur. Doorgaans is de Douro geen gemakkelijke rivier, maar met hoog water en weinig wind was het goed te doen en was het een schitterende evaring! Onder een hoge brug door, die lager leek, uiteindelijk aangekomen in Porto. Met de drie

boten aangelegd aan de kade, pal vóór de bekende Ponte Luis I, gebouwd door de architect van de Eiffeltoren. Aan onze kade talrijke terrassen, aan de overzijde de verschillende portkelders! Het kon niet beter en we gingen allemaal uit ons dak om hier met de eigen boot te liggen. We hebben veel bekijks van toeristen. Met de drie schippers en Caroline (allen bouwjaar 1960) werd een fles Calem port uit 1960(!) gedronken op het achterdek. Een hoogtepunt! Uiteraard heeft Caroline nog meer port ingeslagen voor de reis...Het weer blijft prachtig en warm. We blijven op deze toplocatie zeker tot het einde van het weekend.

Figueira da Foz en Peniche.

Obidos

Maandag 17 september in alle vroegte vertrokken uit Porto richting Figueira da Foz. Een mooie tocht langs de kust, maar met weinig wind, dus veel gemotord. Na aankomst een uitgebreide "wasdag" gehouden en 's middags nog gebadderd in de ruige Atlantische oceaan. Je moest niet verder dan je knieën erin!

Woensdag 19 september met een mooie ruime wind gezeild naar Peniche. De windvaan stuurde ons soepel door de oceaandeining heen. Een geweldig instrument waarbij de wind zorgt voor de sturing van de boot.

In Peniche, een sfeervol Portugees havenstadje, samen met de bemanning van de Camelot het romantische middeleeuwse stadje Obidos bezocht. Mooi, maar wel erg toeristisch.

's Avonds heerlijk gegrilde sardines gegeten.

Zaterdag 22 september reizen we door naar Lissabon....

Vuurtoren bij ?????

Op weg naar Lissabon.

19-09-2007

Loesje is vanuit Porto via Figueras da Foz aangekomen in Peniche, een mooie kaap. Prachtig gezeild met de windvaan (stuurautomaat op de wind).

Morgen of overmorgen door naar Lissabon!

Op naar Lissabon!

Vrijdag 21 september nog een extra dag in Peniche gebleven om schoolzaken af te ronden vóór het weekend: studieplanners gedownload, toetsen gemaild en gepost. Voor het strand was het die dag jammer genoeg te koud. Maar ja, de herfst is ook begonnen!

Zaterdag 22 september in alle vroegte (5.00 uur!) samen met de Camelot vertrokken richting Lissabon. Het werd de mooiste zeildag tot nu toe! Een flinke bakstag (= ruime) wind, niet te hoge golven, onbewolkt en goed zicht. Geïnspireerd door Henk van de zeilboot "Stag", bijgenaamd Henk van de Stag, die ook in Peniche lag en ons had uitgelegd hoe je met goed sturen door te surfen bootsnelheden van boven de 10 knopen kon halen, werd er fanatiek gestuurd door het hele gezin. En inderdaad, het rak naar Lissabon afkruisend werden snelheden van 8 tot 9 knopen gehaald, met een record van Harry: 10,9 knopen! We suisdan over de golven, prachtig!

Bij de Cabo da Roca nam de wind flink toe en moesten we snel 2 reven zetten Verderop, bij het opvaren van de rivier de Taag konden deze er weer uit en voeren we op vol zeil aan de wind met

zo'n 7,5-8,5 knopen richting Lissabon. De Ponte 25 Abril, de karakteristieke rode hangbrug die precies lijkt op de Golden Gate brug in San Francisco, verscheen al aan de horizon. Even later voeren we daar op vol zeil onderdoor, geweldig! Vlak daarna legden we aan in Doca de Alcantara, waar we de Callista weer ontmoetten. Iedereen was blij elkaar weer te zien, vooral ook de

kids. Op initiatief van de Callista zijn de volwassenen nog diezelfde avond uit eten gegaan in het oude centrum van Lissabon met live Fado-muziek. De kinderen hielden een partijtje op Loesje met popcorn, pizza's en films!

Zondag 23 september was weer een stralende dag. Met de drie bemanningen een excursie gemaakt met bus, metro en karakteristieke trammetjes naar "Castelo", waar je een mooi uitzicht hebt over de stad.

Loesje aan de wind op de Taag

Maandag 24 september was weer schooldag en was te heet om verder nog iets te ondernemen. Lekker "gechilled" in de kajuit. Na een hele dag mailen en bellen kon Harry aan het eind van de middag de gerepareerde stuurautomaat afhalen op het vliegveld(!) van Lissabon. Vél sneller dan gedacht, mazzel!

Lissabon

Door naar de Algarve.

In Lissabon ruim een week gebleven voor allerlei reparaties en klussen: stuurautomaat weer ingebouwd, elektronisch scherm laten repareren, marifoon geruild, USB-antenne gekocht en inkopen gedaan voor Guus' verjaardag. Verblijf afgesloten met een etentje onderaan de Ponte 25 Abril.

Vanwege een lage drukgebied en weinig wind uit de verkeerde richting was de oversteek naar Madeira niet mogelijk. Daarom afgezakt op de motor naar Portimao in de Algarve, waar het weerzien met de Camelot en de Callista plaatsvond op een mooie ankerplaats bij Portimao.

Portimao

Woensdag 3 oktober de 13e verjaardag van Guus gevierd, compleet met cadeau's, strand, zwemmen, thee-met-taart, visite van de 2 andere boten en uit eten in een visrestaurant aan het water! Niet slecht, toch?!

Omdat het weer instabiel blijft en vooral de wind(richting) gaan we morgen verder richting Faro. Hopelijk kunnen we na het weekend de oversteek naar Madeira maken.

Chillende pubers op Loesje

Vertrek naar Madeira!

07-10-2007

Morgen, **8 oktober**, vertrekken we samen met de Camelot richting Madeira! We zullen er 3 a 4 dagen over doen, met de wind in de rug, volgens de voorspellingen.

Oversteek naar Porto Santo en Madeira.

Bij Faro in de Algarve geankerd bij een soort waddeneiland voor de kust. Het was er een beetje armoedig, maar er was een mooi strand aan de oceaanzijde. Harry heeft hier niets van kunnen zien, want hij ging door z'n rug en moest het hele weekend plat met pillen uit eigen doos. Zielig hoor! Gelukkig was het maandag weer veel beter met hem. Zondag 7 oktober nog een nachtje in de haven van Olhao gelegen samen met de andere boten, vóór de oversteek naar Madeira.

Heel gezellig met z'n allen gegeten bij de plaatselijke Chinees, als afscheid, want de Callista ging door naar de Canarische eilanden.

Maandag 8 oktober eerst teruggevaren naar Vilamoura om te tanken en uiteindelijk vertrokken richting Porto Santo, een eiland vlak boven Madeira!

De tocht begon rustig, maar al gauw kwam er veel wind, tot kracht 6. De golven waren behoorlijk hoog en behalve Guus was iedereen misselijk. We gingen wel hard met een mooie ruime koers. Tijdens de tocht hebben Harry en Guus met succes de kluiver op de boom gezet bij een wind van 25 knopen en hoge golven, een hele prestatie! Vanaf dat moment gingen we als een speer (8 tot 9 knopen) en hadden ook minder last van de golven.

Loesje onder weg naar Madeira

11-10-2007

Loesje is maandag 8 oktober jl. vertrokken uit Vilamoura (aan de Algarve) waar we getankt hebben richting Porto Santo, een klein eilandje vlak boven Madeira. Nu, na 40 uren varen hebben we 300 Nm (zeemijlen) afgelegd. De wind is NO, kracht 6/7 en de golven hoog. Het leven aan boord valt niet mee hoewel de boot goed snelheid maakt en stabiel door de golven gaat. We varen met een rif in het grootzeil en de kluiver aan de andere kant op de boom. We hopen morgen, 12 oktober, in de loop van de dag aan te komen. Groeten van ons allen op Loesje.

Plotseling stopte de stuurautomaat er weer mee en moesten we een noodgijp maken. Daarbij blesseerde Caroline zich: een geraakte zenuw vanuit de rug gaf een scherpe uitstralende pijn. Zij was verder uitgeschakeld voor het zeilen en moest haar kooi opzoeken met een flinke dosis pijnstillers. Zodoende moesten Harry en de jongens het schip verder varen en heeft Harry 's nachts alleen de wacht gehouden. Han en Guus hebben hem wel heel goed geholpen met allerlei zeilhandelingen.

De laatste dag, **donderdag 11 oktober**, was er weinig wind en hebben we gemotord. Het eiland Porto Santo doemde rond het middaguur op aan de horizon met scherpe toppen in een nevel onder een verder blauwe lucht.

Land in zicht! Het was een geweldige belevenis en we voelden ons een beetje als beroemde voorgangers als Odysseus en Columbus. Na aankomst heerlijk gebadderd in de kraakheldere zee van 25 graden en gezond op het goudgele zandstrand. Daar doe je het toch allemaal voor! We blijven hier niet te lang en vertrekken waarschijnlijk **maandag 15 oktober** naar Madeira.

Zonsondergang op weg naar Porto Santo

Porto Santo!

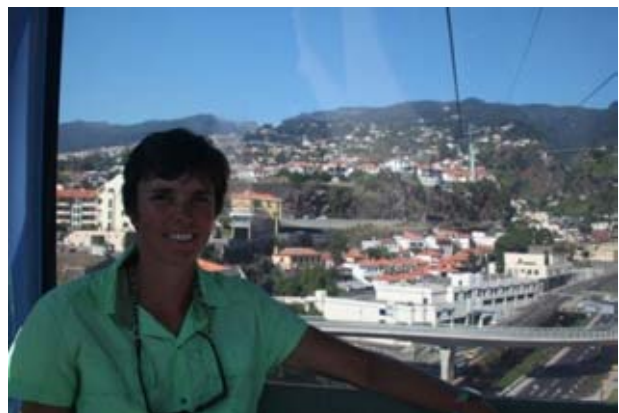
A glass of madeira, my dear?

Na een kort verblijf op het idyllische Porto Santo, waar we nog een mooie rondrit gemaakt hebben in een open bus (lekker toeristisch!), hebben we **maandag 15 oktober** de trossen losgegooid om naar **Madeira** te varen.

Eerst nog even afscheid genomen van de Camelot; misschien zien we hen komend weekend op Madeira weer. De tocht naar Madeira (zo'n 40 mijl) was prachtig. Er was weinig wind van achter komend; een ideale gelegenheid om de genaker uit te proberen! Dat bleek ontzettend goed te gaan: we hadden een mooie snelheid en voeren menig andere boot voorbij. Wel was het hard werken voor Harry: met de schoot in de hand moest hij telkens corrigeren om het zeil optimaal zijn werk te laten doen. Hij had er veel voldoening van, de rest van de bemanning trouwens ook. Net voor het donker bereikten we Funchal, de hoofdstad van Madeira. Met een paar dikke grijze wolken erboven bood het een wat grimmige aanblik. De haven bleek vol vanwege een regatta, maar dankzij een warmhartige dienstdoende havenmeester mochten we toch 1 nacht blijven.

Zuidkust Madeira

Funchal, gezien vanuit de kabelbaan

Dinsdag 16 oktober de toetsen van Han voor de toetsweek binnengehaald en 's middags verplicht vertrokken naar Calheta, een haven ten westen van Funchal. Met weinig wind rustig gezeild voor de wind, met een uitgeboomde kluiver. Heel relaxed! Calheta blijkt een gloednieuwe haven met allerlei voorzieningen onderaan een imposante rots. En er is internet! (althans met goed bereik op dinsdag, maar woensdag weer niet; het blijft tobben!). Caroline is er intussen naar de kapper geweest en gelukkig werd haar kapsel door de jongens "vet" bevonden. We blijven deze week in Calheta (op Madeira) om Han in alle rust zijn toetsen te laten doen. In het weekend zullen we dan het eiland gaan bekijken. Begin volgende week wordt de oversteek naar Tenerife gepland, ongeveer 2 etmalen varen, ook weer spannend!

Madeira by car

In het weekend van **20 en 21 oktober** hebben we Maderia bekeken. Vrijdagavond de herfstvakantie al goed begonnen met een barbeque op de boot. Op zaterdag om 6.30 uur tevergeefs een half uur op de bus naar Funchal gewacht, die niet kwam! Ook niet nadat een aardige politiemann ons nog naar een halte in het dorp bovenop de rots had gereden! De kids kropen bij terugkomst gewoon weer in hun bed (het was tenslotte zaterdag), en wij toch maar een auto gehuurd. Zodoende aan het eind van de ochtend toch afgereisd naar Funchal, via een weg die bijna geheel door tunnels ging. In Funchal hebben de 'mannen' lekker geshopt en zich van up-to-date kleding laten voorzien door twee enthousiaste verkoopsters. Daarna ook nog in een kabelbaan naar boven gegaan, waar we een mooi uitzicht hadden. Geborreld op een terras met een glaasje Madeira en lekker uit eten geweest.

Family in Funchal

Boys met Babe in zeeBad

Zondag met de auto naar Porto Moniz gereden in het noordwesten via een prachtige bergweg. Aldaar in een zeezwembad tussen lavagesteente gezommen, waar af en toe de golven woest overheen spatten. Heel spectaculair! Wel hadden we het voor het eerst weer eens koud (!) en hebben na de zwempartij warme chocolademelk en soep gegeten om weer op temperatuur te komen!

's Avonds voorbereidingen getroffen voor de overtocht naar Tenerife....

Oversteek naar Tenerife.

Maandag 22 oktober vertrokken naar Tenerife, wat een hele mooie overtocht zou worden. Het was prachtig weer, dus lekker in de korte broek of zelfs zwembroek gezeten. De wind was half en gelukkig niet hard. We hebben allerlei mooie zeilvoeringen gehad met de code zero of de kluiver. Het stuk bij Tenerife was nog het moeilijkst: daar kregen we plotseling zo'n 25 knopen wind en moest er snel gereefd worden. Gelukkig was Harry hierop voorbereid. Kort daarna viel alle wind weer weg en konden de zeilen stuk voor stuk weer naar beneden. De laatste uren extra

rustig gemotord langs de kust, om op **woensdag 24 oktober** bij het eerste ochtendgloren de haven van Santa Cruz binnen te lopen. Daar kregen we een plekje aan de steiger bij drie andere Nederlandse boten, waaronder de Dolfijn. Het weerzien met hen was onverwacht; zij waren de hele reis ver vooruit. Feitelijk was onze eerste en laatste ontmoeting op de boot tijdens ons Pinksterweekend in Urk! Leuk dus hen hier weer te zien. De rest van de dag gebruikt voor inchecken, boot schoonmaken en eerste verkenning van de stad.

Loesje op Tenerife

27-10-2007

Loesje en haar bemanning zijn veilig aangekomen op Tenerife, woensdag 9.30 uur, haven van Santa Cruz. Het was een rustige overtocht, met mooie wind en weinig golven.

Tenerife.

Vrijdag 26 oktober zijn Guus en Caroline volgens plan teruggevlogen naar Nederland voor de viering van de 80^e verjaardag van de moeder van Caroline. We werden door Sietse van de Dolfijn naar het vliegveld gebracht, heel luxe. Harry en Han zijn op Tenerife gebleven. De verjaardag van oma was een groot succes en de logeerpartij bij de zus van Caroline ook. Wel vonden we het zo koud, dat we een kopje erwtensoep zijn gaan eten!

El Teide

de vulkaan el Teide, de hoogste berg van Spanje (3700m). Via de noordkust teruggereden op zoek naar een strandje, wat we maar met moeite konden vinden! Waar komen al die toeristen dan toch voor, vroegen wij ons af....**Maandag 5 november** zullen we 's avonds vertrekken naar La Gomera, zo'n 12 uur varen, de laatste stop voor de oversteek naar de Kaapverdische eilanden.

Woensdag 31 oktober vlogen we weer terug en werden we opgehaald door de bemanning van de Callista, die sinds zondag ook in de haven lag. Op Loesje aangekomen waren we blij elkaar weer te zien, hoewel Han en Guus elkaars weerzien "stom" en "jammer" vonden, maar dat was in het echt niet zo.

Zaterdag 3 november bij een enorme supermarkt alvast gebunkerd voor de grote oversteek en **zondag 4 november** een auto gehuurd en een schitterende rit gemaakt naar

Op naar La Gomera

05-11-2007

Vanavond vertrekt Loesje van Tenerife naar La Gomera. Dat is ongeveer 12 uur varen. Dit wordt de laatste stop voor de oversteek naar de Kaapverdische eilanden.

Han's verjaardag op La Gomera!

Na een rustige overtocht, deels op de motor en deels prachtig gezeild, zijn we **dinsdag 6 november** om 9.00 uur aangekomen in San Sebastian op La Gomera.

De bemanning van de Camelot stond ons op te wachten en dat was heel leuk. Sjoerd herkenden we eerst niet; zijn krullen bleken in zee achtergebleven na een flinke scheerbeurt!

Han werd deze dag 15 jaar, dus dronken we koffie met taart en kreeg Han cadeautjes. 's Middags werd er door de kinderen gesurfd, gezwommen en geskimboard. Daarna de

verjaarsvisite met véél chocoladetaart en verrassende cadeautjes! Han vond het prachtig. Je kunt je een slechtere verjaardag voorstellen. 's Avonds zijn we uit eten geweest bij een eenvoudig restaurantje, waar we heerlijk tong aten en de kok schitterende Spaanse liederen ten beste gaf. Terug in de haven bleek de Dolfijn net aangekomen te zijn. De Urker gemeenschap van het Pinksterweekend was toen voor het eerst weer compleet.

Camelot en Callista bemanning op visite

Woensdag 7 november na schooltijd met de 3 bemanningen een auto en een busje gehuurd en afgereisd naar het ruige binnenland, een natuurpark, waar we een mooie wandeling hebben gemaakt door o.a. een laurierbos.

Na afloop een gezamenlijke BBQ met hot dogs, hamburguesas en salade. Héél vervelend!

We voelen ons helemaal op ons gemak op dit eiland. Het stadje is klein en gezellig, de haven ligt heel mooi, er is weer een strandje om de hoek en de kids vermaken en/of vervelen zich als echte pubers!

Voorbereidingen vertrek

12-11-2007

Na bijna een week op La Gomera komt het vertrek naar de Kaapverdische eilanden in zicht. Waarschijnlijk vertrekken we morgen of overmorgen (**13 of 14 november**).

We zijn druk met de laatste aanpassingen en checkpunten aan de boot, de bevoorrading, uitklaren en het afronden van internet- en schoolzaken tot nu toe.

De overtocht zal zo'n 6 dagen duren. We zullen samen vertrekken met Camelot, Callista en Dolfijn, vanwege de veiligheid op de Kaap Verden. Dit is namelijk Afrika en veel minder primitiever dan de landen tot nu toe.

Er zijn daar geen havens, dus we zullen vanaf nu alleen nog ankeren. Caroline ziet daar wel een beetje tegenop....

Verder zorgen we dat we uitgerust en fit zijn. Het wordt de langste overtocht tot nu toe.

Van La Gomera naar Kaap Verden

Deze 6-daagse overtocht was lang, maar comfortabel. De afstand is 760 mijl en de grootste afstand die we tot nu toe achter elkaar gevaren hebben.

We vertrokken uit La Gomera op dinsdag 13 november in de middag, samen met de Callista, Camelot, Dolfijn en Zeezot. De boten in principe volgepakt om te overleven voor zo'n 6 weken, omdat er op de Kaap Verden niet veel te koop is en we vandaar uit de overtocht naar Suriname zullen maken.

Loesje naar Kaap Verden

15-11-2007

Loesje is reeds 45 uur onderweg van La Gomera naar de Kaap Verden. De stemming aan boord is goed, de jongens doen weer veel schoolwerk. Caroline is op dit moment een brood aan het bakken voor de lunch. De wind is zwak zodat we nog maar 200 NM (zeemijl) hebben gevaren van de totaal 760 NM. Dit betekent nog wel enkele vaardagen voordat we er zijn. Hopelijk neemt de wind toe als we zuidelijker zijn, je hebt daar de passaatwind. De verwachting is dat we dinsdag of woensdag aankomen.

De start was heel rustig met weinig golven, maar ook weinig wind. Callista en Camelot wisten wel de wind te vinden en waren al snel aan de horizon verdwenen. De wind werd de 2e tot en met de 4e dag beter, hoewel het met 7 tot 15 knopen een zwakke wind was. We hebben de gennaker in alle standen uitgeprobeerd, ook op de boom. Hierbij kregen we over de marifoon dankbaar advies van de ervaren zeilers op Camelot en Callista. Met de grote gennaker op ging Loesje als een speer

en konden we mijlen maken. 2x per dag hadden we via de SSB-zender contact met de andere Nederlandse boten, het zogenaamde "netje". Dat is handig om informatie en posities met elkaar uit te wisselen, maar ook leuk voor social talk en support. Je zit tenslotte een aantal dagen met z'n vieren op zee, zonder andere aanspraak. Onze overtocht was echter heel relaxed en gezellig. Er waren geen hoge golven, niemand was misselijk, de boot lag lekker recht, dus alles aan boord was "easy".

Op weg naar de Kaap Verden ; Zeilen moet je!

Loesje vaart lekker

19-11-2007

Loesje is nog steeds dapper onderweg naar de Kaap Verden. Afgelopen zaterdag had zij 500 NM afgelegd en moest ze nog 260 NM van de totaal 760 NM.

Tot nu toe hebben we goed kunnen zeilen. De wind is nog steeds vrij zwak, tussen de 8 en 14 knopen en dat levert een snelheid op van gemiddeld 5,5 knopen (knopen zijn zeemijlen per uur). We hebben goed kunnen experimenteren met alle zeilen. De sfeer aan boord is goed. De jongen hebben hun schoolwerk gedaan en Caroline en Harry wisselen elke drie uur de wacht. Tussendoor slapen, eten en chillen. Elke dag volop zon en heerlijke temperatuur. Op dit moment is er geen wind en de verwachtingen zijn ook niet positief. We varen nu op de motor.

We hebben twee keer per dag radio contact met de vier andere boten waar we mee vertrokken zijn. Het is prettig om te weten dat we niet alleen zijn op deze onmetelijke watervlakte.

De jongens konden school doen en deden dit zelfs 2 dagen extra (onder protest!) om straks 2 dagen extra vrij te zijn. Na 4 dagen viel de wind weg en zijn we gaan motoren; wel even spannend of we dit op de diesel zouden halen. Dat zou gelukkig gaan, zodat ons schrikbeeld van dobberen op een grote oceaan zonder wind niet bewaarheid zou worden.

In de voorlaatste nacht doemden Callista en Camelot weer op aan de horizon en voeren we vanaf dat moment in elkaars zicht. De laatste dag, **maandag 19 november**, kwam er weer wind en konden we nog prachtig zeilen met de gennaker op de boom. Om 13.00 uur riep Harry: Land in zicht!. Om 18.30 uur arriveerden we met de drie boten op het eiland Sal. We gingen rustig voor anker in de baai van Porto da Palmeira, die er overigens armoedig uitzag. De Zeezot en Dolfijn arriveerden de volgende dag. Na een lange nachtrust op **dinsdag 19 november** aan land gegaan met de rubberboot. De kids zetten voor het eerst voet in Afrika! De mensen zijn hier negroïde, het is gemoedelijk op straat, weinig auto's. Palmeira en het stadje Espargos liggen in een kaal, woestijnachtig landschap. In Espargos geshopt en een "terrasje gepikt". Mooi om hier te zijn!

Loesje op Kaap Verden

20-11-2007

Maandagavond 18.30 uur is Loesje aangekomen in Baia de Palmeira op het eiland Sal, een van de Kaapverdische eilanden. We liggen hier nu voor anker. Samen met de bemanning van de Callista en Camelot hebben we een glas bubbels gedronken aan boord van Loesje op de geslaagde overtocht. Ondanks de zwakke wind hebben we toch relatief snel gevaren. De op de eerste dag opgelopen achterstand heeft Loesje op de laatste dag ingelopen door goed gebruik van de gennaker op de boom en een voor ons gunstige draaiing van de windrichting. Na 781 gevaren zeemijlen kwamen de drie boten tegelijk aan. De omgeving is helaas niet inspirerend dus we zullen binnen enkele dagen vertrekken naar een mooiere omgeving

Kaapverdische eilanden

Van 19 november tot 3 december bezoeken we achtereenvolgens Sal, Boavista, Santiago en Brava, allen Kaapverdische eilanden. Het is overal ankeren en dat is niet altijd relaxed, omdat er veel wind is. Wel kom je zo op prachtige plekjes, waar geen toerist komt.

De dorpjes zijn er eenvoudig, met weinig auto's en veel mensen op straat. Er is aardig wat te koop en Han koopt er zelfs een nieuwe MP4 van een onbekend merk, die later op zee toch ook weer kapot gaat. Tja, dat was het risico. Vaak is er in een dorp een openbare wasplaats voor kleding. Vrouwen verkopen er op straat groente, fruit en vis uit grote plastic bakken. De eilanden zijn

Sal

Boavista

Kaal en woestijnachtig. Brava is hierop een uitzondering, het is bovenop groen en mooi bebouwd. Op Sal haalt Harry direct van de Shell-fabriek 3 grote vaten diesel en hevelt deze in de tank. Op Boavista krijgen de jongens met z'n allen kite-surfiles van een stoere Braziliaan. Héél spectaculair! Ze hebben nog wel meer lessen nodig om zelf op zee te kunnen kitesurfen; het is namelijk niet zonder risico.

Kitesurfen op Boavista

Van Sal Naar Boavista

24-11-2007

Donderdag 22 november is Loesje na een korte tocht met veel wind en zon aangekomen op het volgende Kaapverdische eiland Boavista. We liggen hier voor anker. Het leven is hier vrij primitief en we hebben nauwelijks mogelijkheid tot internetten. Het logboek blijft dus voorlopig achterwege, zo ook de foto's. Alles gaat goed, iedereen gezond en wel, mooie zandstranden, negroïde bevolking.

Planning verder naar Santiago en Brava, oversteek naar Suriname waarschijnlijk op 2 december. Planning duur 14 dagen!!!!.

Bezoek aan Santiago

Op Santiago kunnen we weer internetten en gaan we 2 keer uit eten met de hele club. Heel gezellig en lekker! Ook doen we er de laatste grote inkopen voor de oversteek naar Suriname. Na een zware overtocht naar het laatste eiland Brava, met veel windshifts en onverwacht harde wind, komen we op zaterdag 1 december aan op Brava, op een idyllische ankerplek bij een ongerept dorpje. Onderweg raakt er 's nachts nog een schoot beklemd in de schroef waardoor de motor uitvalt. Dat is wel beangstigend, want dan *moet* je alles zeilen en wordt ankeren een stuk moeilijker. Met veel moed gaat Harry 's ochtends op volle zee te water en maakt de schoot los. De motor doet het weer en de schoot is nog te gebruiken gelukkig! Op Brava regelt Brigitte van de Callista een dagtour in een open auto. We gaan allemaal in de open laadbak en rijden met een Kaapverdische Amerikaan als gids over het eiland op echt Afrikaanse wijze. Het eiland is mooi

Santiago

Brava

groen bovenop. Wel lijden we allemaal kou, omdat het hoog is en daardoor fris van temperatuur. Tussen de middag lunchen we in een echt restaurant met vis, kip, rijst en groente. Het is een hele leuke dag en een mooie afsluiting voor de oversteek naar Suriname.

Over zeilen, zeilvoeringen en snelheden.

We merken inmiddels dat onze website veel bezocht wordt. Niet alle lezers zullen thuis zijn in het zeilen en alle termen die we gebruiken. Daarom hier wat informatie over zeilen met Loesje.

Loesje is een aluminium zeilboot van 13 meter, relatief licht en toch sterk. Ze heeft als standaardtuigage één **grootzeil** en 2 **voorzeilen**, de **kluiver** en de **stagfok**. Dit is een zogenaamd kottertuig. De kluiver is een groot voorzeil dat helemaal voorop de boot staat. De stagfok is een iets kleiner voorzeil, dat net achter de kluiver staat. Voor weinig wind heeft Loesje nog 2 speciale voorzeilen: de **code-zero**, voor als de wind meer van voren komt ("aan de wind"), en de **gennaker**, voor als de wind meer van achter komt ("ruime wind"). Het zijn dunne zeilen, die snel wind vangen.

Voor storm heeft Loesje nog een knaloranje **stormfok**. Bij harde wind kan het grootzeil gereefd worden met maximaal 3 reven. Als de voorzeilen niet goed blijven staan, kunnen deze nog uitgeboomd worden. Dat houdt in dat een punt van het zeil op spanning wordt gehouden met een **boom**, vanaf de mast. Al deze mogelijkheden hebben we inmiddels benut en uitgeprobeerd.

Voor al het zeilen met de gennaker en code-zero is indrukwekkend. Maar met de kluiver op de boom is het leven pas echt goed. (citaat Wouter Kruij, Callista)

Grootzeil, stagfok en kluiver op de boom

Loesje met grootzeil en gennaker

Dan nog iets over de snelheid van zeilen:

Zeilen gaat **niet hard**! Bootsnelheden worden uitgedrukt in knopen. Eén knoop betekent een snelheid van 1 zeemijl (=1,8 km) per uur. Een snelheid van bijv. 5 knopen staat voor 5 zeemijlen per uur. Loesje vaart gemiddeld tussen de 5 en 8 knopen, zo'n 9 tot 15 km per uur. Dat is **ongeveer net zo hard als fietsen!!!** Dat je toch zo'n eind kunt komen, is omdat je niet zelf hoeft te trappen en omdat je op grotere oversteken de nachten doorvaart. Je kunt 's nachts namelijk niet voor anker gaan in een oceaan van 3 km diep! Vandaar dus dat je er 3 maanden over doet om naar de Canarische eilanden te komen, terwijl je daar in 4,5 uur naar toe vliegt. Zeilen is dus een manier van reizen die geduld vergt, maar ook doorzettingsvermogen. Het is ook een manier om ook echt te onthaasten van het jachtige Nederlandse leven, en dat is ons inmiddels al aardig gelukt!

Oversteek Suriname 3-15 december

We vertrekken **maandag op 3 december** om 12.45 uur van het eiland Brava met weinig wind. De volgende dag neemt de wind snel toe tot 20 a 30 knopen. De zee is ruig, het zeilen gaat hard, maar is intensief. We varen met het grootzeil en de kluiver op de boom. Vooral de nachten zijn zwaar; door afkoeling ontstaan heftige buien met veel wind. We moeten hier continu alert op zijn en telkens reven of zeil inrollen.

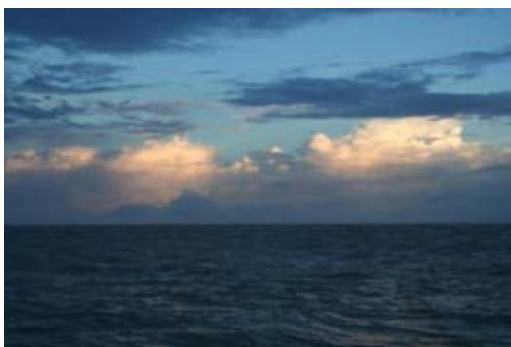
Op weg naar Suriname

Loesje gezien vanaf de Callista (2X)

Woensdag 5 december in de ochtend gaat de autopilot opnieuw kapot. Gelukkig krijgt Harry de windvaan aan de praat, zodat we niet de hele tijd zelf hoeven te sturen. We draaien nog Sinterklaasliedjes, pakken 2 cadeautjes van oma Anneke uit en eten pepernoten en gevuld speculaas. Daarna moeten we weer snel aan de bak om een rif te zetten. Overdag is het zwaar

bewolkt met regen en lijkt het of we weer in Nederland zijn. Han en Guus proberen te vissen met een tuig, dat we van Callista gekregen hebben. Op een gegeven moment hebben ze beet, en zien een grote vis een sprong boven water maken. Daardoor trekt hij zich los en gaat het tuig verloren. Jammer, maar wel een enerverende ervaring! Vlak voor het weekend hebben we een dip, omdat de weersvoorspelling nog meer harde wind laat zien.

Loesje op weg naar Suriname

06-12-2007

Maandag 3 december om 12.45 uur is Loesje vertrokken van het eiland Brava, Kaap Verden, richting Suriname. Op dit moment zijn we ruim 2 etmalen op de oceaan en maken we goede snelheid. De wind is behoorlijk en de golven enorm. We houden ons goed maar het leven aan boord kost veel energie. De boot maakt regelmatig enorme schuivers. Helaas konden we jullie niet eerder inlichten vanwege de slechte verbinding.

De afstand naar Suriname is ongeveer 2000 Nm en we denken er ongeveer 15 etmalen over te doen. Op dit moment hebben we al ruim 300 Nm afgelegd en bevinden we ons op 14.48.9 N, 030.50.3 W. (5 december 17.50 uur - tijdsverschil is twee uur met Nederland).

We proberen dagelijks contact te maken maar soms lukt het niet. We varen nog steeds in het zicht van Callista en Camelot. Dit geeft morele steun.

Loesje op de oceaan (1)

07-12-2007

De afgelopen 24 uur zijn we goed opgeschoten. 172 Nm in een etmaal. We hebben flinke wind, 6 Bft en golven van 5-6 meter hoog met soms een schuimkop erop. We hebben enkele uren rond de 8 knopen gevaren met uitschieters van 10 en 11 knopen wanneer we van een golf af surften. Erg spectaculair, de boot doet het geweldig. Op dit moment hebben we ruim 500 Nm afgelegd. Het leven aan boord is niet eenvoudig door de bewegingen van de boot a.g.v. de golfslag. Koken en afwassen is een hele kunst. De jongens vervelen zich wel maar mogen DVD kijken als we de motor aan hebben om stroom te draaien. De Callista en Camelot zitten nog steeds dicht bij ons en we hebben veel contact via de marifoon. Twee maal per dag hebben we ook radiocontact met andere boten en krijgen we weersinformatie. We hebben de koers die eerst westelijk was wat verlegd naar zuid west

en hopen daar op wat minder wind.

Groet van ons allen aan boord van Loesje.

Loesje op de oceaan (2)

08-12-2007

Loesje is nog steeds dapper onderweg. Met ons gaat het goed. Het is wel vermoeiend. De stuurautomaat heeft weer kuren en valt regelmatig uit. De windvaan doet het wel maar je moet wel in de buurt blijven om te corrigeren. De wind is nog steeds kracht 6 en de golven worden steeds hoger. De voortgang is goed en we varen nog steeds in zichtafstand van de Callista en daarachter de Camelot die iets verder weg zit. De boot gaat geweldig en we hebben alle vertrouwen in haar. De jongens doen zelfs wat school en Han doet elke avond twee uur dienst zodat de rusttijden voor Caroline en Harry iets groter worden.

Gelukkig is het in het weekend van **8 en 9 december** toch rustiger en begint de zon weer te schijnen. Het leven is even een stuk relaxter. Zondag om 11.00 uur zijn we op de helft! De windvaan is wel een probleem. Een onderdeel is verbogen.

Hulpactie vanaf de Callista, midden op de oceaan (de hele actie heeft in Ziltmagazine 2008 nr23 gestaan incl video opname)

Loesje op de oceaan (3)

10-12-2007

We zijn over de helft! Binnen 6 etmalen is het ons gelukt de helft van de afstand af te leggen. Dit dankzij de heftige wind. Op dit moment is onze positie 10 graden 02 minuten Noord, 40 graden 33 minuten west. Na een aantal bewolkte en heftige dagen varen we nu in de tropische zon, veel minder wind maar nog wel redelijke golfslag. Vandaag, zondag lekker vers wit brood gegeten (door Caroline gebakken) met een gebakken eitje erop. De jongens liggen nu een dvd te kijken met een bakje popcorn erbij. Het maakt blijkbaar niet uit of je thuis bent of midden op de oceaan. de andere twee boten varen nog steeds in de buurt. Ongelofelijk na zo'n afstand nog in het zicht van elkaar te varen. We hebben veel contact via de marifoon, erg gezellig. Met ons gaat het goed. Het zeilen vergt veel aandacht door de wisselende wind omstandigheden. Iedereen heeft zich erbij neergelegd dat we nog minstens 6 dagen onderweg zijn, maar het aftellen is begonnen.

Groeten van ons aan boord van Loesje.

Op **maandag 10 december** gaat hij definitief kapot doordat 2 vleugelmoeren lam zijn. De Callista komt ons te hulp en we geven midden op de oceaan via een moeilijke langszij-actie het kapotte onderdeel over aan de Callista voor reparatie. Dat lukt en via eenzelfde actie krijgen we het onderdeel weer terug aan boord! Het lukt Harry de volgende dag om het onderdeel weer te monteren en de windvaan weer operationeel te krijgen. Wat een opluchting!

Atlantische oceaan

Woensdag 12 december zijn er weer pittige windvlagen en krijgt Harry in de kuip een originele splash over zich heen, waardoor hij door en door nat wordt. 's Nachts hebben we geen marifooncontact meer met de andere boten, omdat we te ver achterop geraakt zijn. De wind draait naar het noorden en het wordt tijd om te gijpen en zuidwaarts te varen. Dat doen we om 3.00 uur 's nachts en de jongens komen hiervoor uit bed.

Loesje op de oceaan (4)

13-12-2007

We hebben enerverende dagen achter de rug. Stuurautomaat was al kapot gegaan, nu ging de windvaan ook kapot. We hebben 2 dagen op de hand gestuurd. Dankzij technische hulp van de Calista is de windvaan provisorisch gerepareerd. Verder hebben we twee dagen lekker weer gehad, maar nu waait het weer behoorlijk. Het begint nu erg vermoeiend te worden en de stemming zakt van tijd tot tijd onder nul. Gelukkig helpen de jongens goed mee en ondersteunen we elkaar bij dips. De afstand tot de Surinamerivier is 415 Nm (woensdag 21.00 uur) We tellen de dagen. De golven zijn behoorlijk en maken het leven aan boord vermoeiend. De wind is weer aangewakkerd tot windkracht 7 uit het oosten. De snelheid van de boot is vrij hoog, 7,5 knoop gemiddeld in dit etmaal. We schieten dus wel op.

De volgende dag, **donderdag 13 december**, is een rustiger dag, maar de windvaan doet het niet bij deze koers en dus sturen we zelf. We zullen dit doen tot aankomst, behoorlijk vermoeiend! **Vrijdag 14 december** komen we in een instabiel weersysteem en besluiten we op de motor verder te gaan om op tijd in Suriname aan te komen voor het juiste tij. Han en Guus sturen ieder

ook 2 uur om hun ouders zo wat rust te geven. Erg lief en stoer! Han krijgt nog een enorme bui over zich heen en stuurt 2 uur in de stromende regen!

Loesje ruikt land

15-12-2007

Loesje is begonnen aan de aanloop van de Surinamerivier. De zee is hier heel ondiep en via een geul in zee gaan we straks de rivier op. We hebben het land alleen nog geroken. Het is zo vlak dat we het nog niet zien. We hebben de laatste dagen tropische regen gehad en dat terwijl we zelf moesten sturen. Een slopend einde van een heftige tocht. Voordeel is dat we in 12 etmalen de oceaan zijn overgestoken. We hopen vanmiddag aan te komen in het centrum van Paramaribo, nog ongeveer 30 Nm. Alles verder goed aan boord, wel heel erg moe. Verdere info volgt.

Het lukt om op **zaterdag 15 december** op tijd aan te komen bij de uiterton en samen met Callista en Camelot varen we de Surinamerivier op. Een geweldige ervaring! Om 13.00 uur ankeren we op een mooie plek bij Paramaribo. De Dolfijn is ook net aangekomen. Caroline, Harry en Han zetten 's middags voor het eerst voet op Zuid Amerikaanse bodem en verkennen het centrum van Paramaribo. Daarna vieren we de aankomst met een paar flessen champagne op de Dolfijn. Iedereen is uitgelaten, trots en opgelucht. De jongens krijgen nog een ritje op een locale speedboot aangeboden en gaan als James Bond over het water! 's Avonds eten we met z'n allen Surinaams op een gezellig terras met live muziek. Daarna kunnen we voor het eerst sinds 12 dagen weer eens genieten van een volledige nachtrust!

De gastenvlag van Suriname in het want

Suriname!

Vanaf 15 december verblijven we zo'n 4 weken in Suriname. Het is een geweldige belevenis, we denken het hoogtepunt van onze reis. De eerste week staat in het teken van inventariseren van de reparaties aan de boot en hier acties voor in gang zetten.

De Waterkant

Presidentieelpaleis met kerstboom

Verder schooltoetsen en afronden van schoolwerk voor de Kerst, bijkomen en bijslapen van de reis, urenlang op het terras van het Vat zitten, zwemmen bij Hotel Torarica (met toestemming) en plannen van trips.

Paramaribo!

16-12-2007

Zaterdag 15 december om 13.00 uur zijn we geankerd op een mooie plek bij Paramaribo. Einde van een enerverende en vermoeiende tocht! Het is nog onwerkelijk dat we hier nu inderdaad met de eigen boot liggen aan de overkant van de oceaan.

De eerste kennismaking met Suriname is goed, we voelen ons er meteen thuis. Dat komt ook doordat iedereen hier Nederlands spreekt. Toch wel gek hoor!

Vlakbij de ankerplaats is een gezellig terras waar je ook heerlijk kunt eten. Favoriete plek dus. We komen langzaam bij.

We ontmoeten een vriend van Harry's broer, die hier woont met zijn familie, en we ontmoeten een clubgenoot van Harry van de Rotary en een Haagse collega psychiater van Caroline!

Kerstdiner in Paramaribo

Kerstboom voor Loesje

In de 2e week vieren we Kerstmis met een gezamenlijke maaltijd in een restaurant. Het is erg gezellig, maar het verloopt wat ongeordend, zodat de kids pas laat iets te eten krijgen. Een toetje bij het Vat maakt weer veel goed. Op 26 december in de namiddag varen we met Callista, Camelot en Dolfijn met zon en een zeil bij, naar Domburg stroomopwaarts. Dat is een prettige ankerplaats met een paar moorings (vaste ankerboeien). Loesje kan daar aan een mooring liggen. De volgende ochtend, 27 december, om 7.30 uur begint onze excursie naar het binnenland onder leiding van gids Rita. Met 20 man in een bus met bagage en proviand voor 4 dagen over een onverharde weg gedurende 4 uur naar Atjoni, waar de weg simpelweg ophoudt. Daar inschepen in

Vakantie eiland Isadeu

Atjoni

zogenaamde korjalen en met een flinke vaart stroomopwaarts gevaren tot "vakantie-eiland" Isadeu, midden in de rivier. Daar slapen we 3 nachten in hutjes onder de klamboe, terwijl Rita onze maaltijden verzorgt. Zij presteert het om 4 keer rijst met kip te maken, die telkens anders smaakt en verrukkelijk is!

Vanuit Isadeu maken we excursies naar bosnegerdorpen, waar het leven nog zeer primitief is. Voor het hele gebied is er een eenvoudige gezondheidspost, bemand door een verpleegkundige. We wandelen door het oerwoud en zwemmen in stroomversnellingen van de rivier. Menige schaafwond wordt hierbij opgelopen, maar Caroline hoeft niet te hechten en het is spannend en verfrissend! Op ons eiland wordt er gevoetbald met een andere groep en omdat er 's avonds geen ander vertier is, wordt er gekletst, gekaart en in hangmatten gechilled bij het licht van een enkele gloeilamp.

We kicken af van snoep en snacks, want die zijn er gewoon niet. De kids eten hun borden dientengevolge allemaal leeg! We zien onderweg een anaconda (wurgslang!) met een doorsnede van wel 20 cm en de andere groep vangt een rivierkaaiman. Eng hoor! Op 30 december vertrekken we weer per korjaal naar Atjoni en na een lange bustocht, onderbroken door weer een heerlijke maaltijd van Rita, bereiken we Domburg, waar alle boten nog heelhuids liggen. In vlot tempo varen

Voor anker op de Surinamerivier

we naar Paramaribo, waar we opnieuw ankeren bij Torarica. Een prachtextcursie! Op Oudejaarsdag kopen we originele olieballen en appelflappen van bakkerij Hollandia aan de Wilhelminastraat(!) en wonen we om 12.00 uur in het centrum van Paramaribo een oorverdovend knalvuurwerk bij. Iedereen is op de been en de sfeer is geweldig! Wouter trakteert ons op schaaftijs. 's Avonds is er groot feest op straat met live-muziek en een vrolijke dansende menigte. Hartstikke gezellig! Om 22.00 uur gaat iedereen naar huis om in familiekring de jaarwisseling te vieren. Wij steken gezamenlijk ons vuurwerk af, met pijlen en potten, waar je in Nederland alleen maar van kunt dromen! Om 24.00 uur knallen we champagne op de Camelot en toasten op ieders gezondheid en een goed vervolg van onze reis. Tenslotte wordt 2008 het jaar van onze terugkomst.....

we naar Paramaribo, waar we opnieuw ankeren bij Torarica. Een prachtextcursie!

Op Oudejaarsdag kopen we originele olieballen en appelflappen van bakkerij Hollandia aan de Wilhelminastraat(!) en wonen we om 12.00 uur in het centrum van Paramaribo een oorverdovend knalvuurwerk bij. Iedereen is op de been en de sfeer is geweldig! Wouter trakteert ons op schaaftijs. 's Avonds is er groot feest op straat met live-muziek en een vrolijke dansende menigte. Hartstikke gezellig! Om

Wist u dat....

01-01-2008

- Han tijdens de overtocht op de oceaan al varend in de mast is geklommen (20 m!)om deze te inspecteren op onderdelen? Heel stoer!
- We in Suriname een prachtige tocht hebben gemaakt naar het binnenland, met varen over de rivier in korjalen, overnachten in hutjes onder een klamboe en zwemmen in de rivier met stroomversnellingen?
- Oud en Nieuw in Paramaribo een geweldig feest is? Iedereen op straat, heel veel vuurwerk, muziek en dans. geweldig!
- De ouders van Harry van 4-16 januari ons komen opzoeken? Hartstikke leuk!

Excursie over de rivieren

Op 2 januari gaan we met de andere 3 zeilboten om 6.30 uur (!) anker op voor een tocht over de Commewijne en Cottica-rivier o.l.v gids Percy. We varen langs oude plantages, die veelal in verval zijn. We ankeren midden in de bush, zij-aan-zij met de Callista en barbecueen met sate en veel te hete saus.

De volgende dag ankeren we bij Wanhatti, een bosnegerdorp, dat ons vriendelijk ontvangt. We delen schriften en pennen uit voor de school aan het "opperhoofd" en in ruil hiervoor trakteert hij ons op lokale live bongo muziek, waar we 's avonds heerlijk op dansen. Er wordt nog een partij voetbal gespeeld tegen de lokale jeugd, die we dik verliezen! We doen nog een donatie aan de plaatselijke vrouwenbeweging die goed werk doet. Op 4 januari maken we 's ochtends vroeg een 3 uur durende boswandeling door de jungle en op de valreep zien we nog apen.

's- Middags is er voor de liefhebbers nog een tocht langs 2 bosnegerdorpen en een indianendorp. 's Avonds ter afsluiting een groot kampvuur, waarbij Bri en Guus gezellig op de gitaar spelen! Op 5 januari vertrekken we weer naar Paramaribo. Onderweg lunchen we bij een prachtig opgeknapt plantage "Frederiksdorp". Harry en Caroline gaan door naar Paramaribo om water te tanken en Harry's ouders te ontmoeten. Bij het watertanken krijgen we een vis van wel 40 cm cadeau! Han en Guus logeren een nacht op de Camelot resp. de Callista. 's Avonds ontmoeten we Harry's ouders, wat heel bijzonder en ontroerend is. De volgende dag zien zij hun kleinzoons ook. Ze hebben allerlei spullen voor ons meegenomen, o.a. onderdelen voor de boot, drop en brieven uit Nederland. Heel leuk!

De laatste week staat in het teken van reparaties aan de boot: een nieuw toplicht, reparatie van de windvaan, een nieuw koolstoffilter, een nieuwe deurkruk e.a. We verwachten ook nog een nieuwe stuurautomaat. School is weer begonnen en de laatste toetsen worden gemaakt en opgestuurd. Intussen hebben we een leuke tijd met Harry's ouders, met wie we elke avond eten. Zij hebben het naar hun zin. Loesje is inmiddels weer bevoorraadt met diverse levensmiddelen en als alles goed gaat vertrekken we volgende week, met een traan in ons hart, naar Tobago, waar ons Caribisch avontuur begint....

Wist u dat.... (vervolg)

10-01-2008

- We na de oversteek naar Suriname flink afgevallen waren?
- Dit er nu allemaal weer aan zit, door het heerlijke eten hier?
- We rond de jaarwisseling veel wensen van familie en vrienden ontvingen via mail en gastenboek?
- We dit erg leuk vonden?
- Han en Guus op eigen initiatief een (kunst)kerstboom met versiering kochten en hiermee de boot echt in kerstsfeer brachten?
- We tijdens de bush-tocht bij Isadeu een echte anaconda (wurgslang!) hebben gezien met een doorsnede van wel 20 cm?
- We in Wanhatti aan de Cottica gedanst hebben op lokale bongamuziek?
- De puberclub zich op het terras van het Vat tegoed doet aan bitterballen en ijskoffie's?
- Guus ontzettend behulpzaam is bij alle reparaties aan de boot?
- Het na afloop van klussen altijd gezellig borrelen is op Loesje?
- We van een Chinese vissersboot alhier een vis van wel 40 cm cadeau kregen?
- Caroline hem op het voordek heeft schoongemaakt (een primeur!) en we hem heerlijk gebakken bij de lunch hebben opgegeten?
- Harry's ouders al gearriveerd zijn en het weerzien heel bijzonder was?
- Zij een hoop spullen voor ons meegenomen hebben, o.a. onderdelen voor de boot, drop en brieven van thuis?
- Zij het hier erg naar hun zin hebben?
- Wij begin volgende week, als de boot weer in orde is, doorvaren naar Tobago?
- We dan aan de Caribische eilanden gaan beginnen? Ook leuk!
- Han en Guus weer met school begonnen zijn?
- Wij bewondering hebben voor hoe zij dit doen?
- Dit de highlights van ons verblijf in Suriname zijn?

Overtocht Suriname-Tobago

Dinsdag 15 januari om 11.30 uur vertrokken we, uitgezwaaid door Harry's ouders, uit Paramaribo naar Tobago. Een tocht van 465 zeemijl (ongeveer 840 km), waar we zo'n 3 etmalen over zullen doen.

Vertrek naar Tobago!

14-01-2008

Morgen, **15 januari**, vertrekt Loesje en haar bemanning naar Tobago. Dit is voorlopig de laatste oversteek en deze zal ruim 3 etmalen duren. We gaan de nieuwe stuurautomaat proberen en we hopen op het beste. Als het goed is varen we halve wind en hebben we stroom mee, dus waarschijnlijk wordt deze overtocht een stuk gerieflijker dan de vorige...

Zondag 13 januari heeft Caroline haar verjaardag gevierd en zijn alle bemanningen aan boord geweest om dit feest met haar te vieren. Het was heel gezellig en de zelfgemaakte "pindasoep" deed het weer uitstekend!

Uitgezwaaid door pa en ma vanaf Torarica

Op de Surinamerivier stelden we al varend nog wat computerinstellingen voor de nieuwe stuurautomaat in. Na ongeveer 3 uur varen waren we op zee en werden de zeilen bijgezet, voltuig bij een halve wind van 20 knopen en lage golven. Ideale omstandigheden. Helaas bleek de stuurautomaat nog niet goed

ingesteld, dus deze hield er al snel mee op. Iedereen weer in de dip, vooral door het vooruitzicht van uren sturen. Gelukkig deed de windvaan het prima bij deze koers en konden we toch rustig vanuit "het bushokje" de wachten doen, met af en toe een correctie aan de windvaan.

Loesje bijna in Tobago

18-01-2008

Dinsdag om 11.30 uur zijn we, uitgezwaaid door pa en ma vertrokken uit Paramaribo. Het was een schitterende tijd in Suriname. Tot nu toe het hoogtepunt van de reis. Op de Surinamerivier hebben we de nieuwe autopilot getest en hij bleek het te doen. Later op zee, onder zeil, bleek dat er toch nog iets niet goed was en zijn we op de gerepareerde windvaan gaan varen. Deze doet het tot nu toe prima. We zijn nu 2 etmalen onderweg en schieten goed op (ongeveer 7 Nm per uur waarbij we ongeveer 0,5-1 Nm per uur stroom tegen hebben). We verwachten vrijdagmorgen aan te komen. De afstand is totaal 465 Nm en we moeten nu nog 125 Nm. We varen in het zicht van de Camelot, die tegelijkertijd met ons is vertrokken. Het is flink warm aan boord, 31 graden binnen en om weg te branden buiten. Wel een goede wind, kracht 5 van opzij (we varen halve wind). Het is nu eindelijk zeilen zoals het in de folders staat.

De eerste dag was iedereen weer wat katterig, omdat we na een maand Suriname opnieuw moesten inslingeren. De tweede dag keerde de eetlust gelukkig terug en konden we lekker snacken met kipnuggets! We gingen ontzettend hard, zo'n 8 knopen over de grond. 's Nachts ging het nog harder (tot 9 knopen) en hebben we 1 rif gezet en regelmatig de kluiver wat ingerold. We voeren samen op met de Camelot. Omdat we met deze hoge snelheid 's nachts zouden aankomen, wat we niet wilden, hebben we in de laatste nacht "bijgelegen" om vaart te minderen. Dat wil zeggen, dat je je zeilen zo zet, dat je nauwelijks nog snelheid maakt en alleen door de stroom wat afdrijft. Om 3.00 uur gingen we tenslotte voor de wind richting Scarborough, Tobago. Harry en Caroline hebben toen weer zelf gestuurd, omdat de windvaan het bij deze koers te onnauwkeurig doet.

Op **vrijdag 18 januari** om 8.00 uur arriveerden we in de haven. We legden achteruit aan aan een steiger, met het anker als houvast aan de voorkant.

Daar zagen we ook de Dolfijn

weer, die een dag eerder vertrokken was, samen met Callista. Dit was een overtocht uit het boekje, met mooi weer en goede wind. Toch was de stemming wat bedrukt, vanwege de stuurautomaat, die maar problemen blijft geven.

Milford Bay

Pelikaan op boegspriet

Strandje

In Scarborough hebben we in rap tempo ingeklaard, en omdat het daar vrij heet was, zijn we dezelfde middag nog doorgevaren naar Milford Bay, een baai uit de folders met geel strand en palmen, helder water en een lekker windje. Eindelijk weer eens lekker overboord geplonsd in het warme blauwe water. Heerlijk!!

Tobago.

De Carrieb!!!

Van vrijdag 18 januari tot woensdag 23 januari waren we op Tobago, een prachtig Caribisch eiland, waar ze Engels spreken en links rijden. Het is er nog niet zo toeristisch. We zwommen er vanaf de boot, snorkelden op een nabijgelegen rif met mooie vissen, maakten een rondtour over het eiland, zagen er pelikanen rond de boot zwemmen, en aten er heerlijk in restaurantjes.

Een pelikaan heeft een tijdlang op onze boegspriet gezeten, een prachtig gezicht! Tijdens de rondtour liepen we een stuk door het regenwoud, dat veelzijdige is van begroeiing dan in Suriname, en we

zagen een baby-kaaiman van zo'n 30 cm lang. We zwommen spectaculair onder een waterval, waarbij de jongens van grote hoogte van de rotsen sprongen. Kicken!
's Ochtends werd er altijd school gedaan, hoewel de leerstof voor Han weer (te) laat doorkwam.
's Middags konden ze dan met de andere kinderen bodyboarden in hoge golven.

Morgen naar Grenadines

23-01-2008

Woensdagavond 23 januari zullen we samen met de Callista en Camelot vertrekken van Tobago naar de Grenadines, een paar kleine Caribische droomeilanden met een prachtig rif erbij. Daar zullen we definitief afscheid nemen van de Callista, die een andere route gaat volgen, o.a. naar Curacao en de Verenigde Staten (New York!). Jammer voor ons, maar begrijpelijk voor hen. Daarna varen we met de Camelot terug naar Grenada, voor nog wat onderdelen voor de boot en om het eiland te zien.

Intussen is het weer gelukt wat foto's van de overtocht naar Kaap Verden en het dagelijks leven op zee in het album te zetten. Het uploaden blijft problematisch....

Op **woensdag 23 januari** klaarden de mannen uit in Scarborough en vertrokken we 's avonds naar Union Island, behorend bij de Grenadines, en tocht van ongeveer 90 mijl (160 km). De overtocht begon onverwacht onstuimig met sterk wisselende wind tot 30 knopen en flinke regenbuien. Uiteindelijk voeren we op de stagfok en een grootzeil met 2 reven in rustig tempo door de nacht. Donderdag 24 januari om 9.30 uur voeren we de haven van Clifton, Union Island, binnen. Het weer was nog steeds instabiel, dus na het inklaren voeren we samen met Callista en Camelot meteen door naar het mini-eiland Petit St. Vincent, waar we ankerden op een prachtige plek bij een palmenstrand . Daar konden we bijkomen van de overtocht.

Union Island en Tobago Cays

Van **24 tot en met 30 januari** waren we op Union Island en Tobago Cays, beide behorend bij de Grenadines van het eiland St. Vincent. In Clifton op Union Island hadden we internet en deden we boodschappen bij o.a. locale fruit- en groentestalletjes. Op de Tobago Cays, een onbewoonde archipel van kleine eilandjes achter een groot koraalrif (Horseshoe Reef), hebben we prachtig geankerd bij witte palmenstrandjes en gesnorkeld bij het rif, waar we veel prachtige vissen en mooi koraal hebben gezien. Vlakbij een palmenstrandje zagen we zeeschildpadden en roggen zwemmen, soms ook vlak naast onze boot! We hebben hier trouwens veel plezier van onze in

Scheveningen gekochte snorkeluitrustingen. We ontmoetten Noorse vrienden van de Callista, van zeiljacht Minerva, en hadden een gezellige avond met hen. Hun Noorse accent inspireerde ons natuurlijk, -als echte Hollanders-, om de ons bekende Noorse en Zweedse woorden veelvuldig te gebruiken!

Op **zaterdag 26 januari** kochten we kreeft van een zgn. boatboy. Camelot en Callista hadden dat ook gedaan en 's avonds aten we deze gezamenlijk op op de Camelot. Dit was ook het afscheidseten met de Callista. 's

Middags hadden we al groepsfoto's en andere foto's

gemaakt op een romantisch strandje. De volgende dag namen we afscheid van de Callista. Hopelijk zien we hen weer op de Azoren, ergens in juni....

*Loesje als fotomodel
(foto Wouter Kruijt)*

*Wouter en Brigitte
Irene en Sjoerd,
Caroline en Harry*

Tobago Cays!

28-01-2008

Het weekend van 24 t/m 27 januari zijn we op het eiland Petit St. Vincent geweest en op de Tobago Cays.

Op de laatstgenoemde hebben we prachtige vissen gezien bij het beroemde Horseshoe Reef en hebben Han en Guus gezwommen met zeeschildpadden!

Ook hebben we verse kreeft gegeten aan boord. Vandaag hebben we afscheid genomen van de Callista.

Grenada, Carriacou en Petit Martinique

Op **donderdag 31 januari** vertrokken we met de Camelot richting Grenada, een zuidelijker gelegen eiland dat we hadden overgeslagen vanwege het afscheid van Callista op Tobago Cays. Om de tocht na schooltijd te kunnen maken, maakten we een tussenstop in Carriacou, ten noorden van Grenada. Het was een kleine overtocht van ruim 2 uur, die we voornamelijk gemotord hebben om ook gelijk stroom te draaien. Geankerd in Tyrrel Bay, maakten we samen met de Camelot een tochtje in onze rubbies door een ongerept mangrovebos. Overweldigd door de natuur besloten Han en Guus de motor uit te zetten en als "zeilboot" verder te gaan, door een handdoek als zeil omhoog te houden en voor de wind te varen. Camelot volgde ons voorbeeld en het werd een ware race, waarbij we veel plezier hadden. De volgende ochtend gingen Sjoerd en Harry inklaren bij het immigratiekantoor op Carriacou, gebruikmakend van de lokale schoolbus. Het bleek Carnavalsweekend te zijn met feest tot en met dinsdag.

Vertrek naar Grenada.

31-01-2008

Vandaag, **31 januari**, vertrekken we samen met de Camelot richting Grenada, een eiland ten zuiden van Union Island. Onderweg zullen we Carriacou aandoen om in te klaren.

Wij zijn die dag (**vrijdag 1 februari**) doorgevaren naar Grenada, ons uiteindelijke reisdoel, met het plan om dinsdag 5 februari de carnavalsoptocht in Carriacou mee te maken. Tijdens de reis naar Grenada, zo'n 30 mijl, hadden we nauwelijks wind, dus hebben we voornamelijk gemotord. Jammer hoor! Aan het eind van de dag bereikten we St. Georges, een leuk stadje, waar we ankerden vlak voor een gloednieuwe marina. 's Avonds aten we heerlijk in een Caribisch buffetrestaurant, waar we voornamelijk tussen de "locals" zaten. Onderweg hadden we al een rondreis over het eiland besproken voor de volgende dag.

Carriacou

Zaterdag 2 februari vertrokken we met beide bemanningen in een minibus met chauffeur voor een mooie rondrit langs o.a. nootmuskaatplantages, een rumdistillerderij, een chocoladefabriek (die helaas gesloten was) en een waterval in het rainforest ter afsluiting. We lunchten onderweg met een tropisch uitzicht op zee, grasland en palmen. **Zondag 3 februari** was een rustdag, waarbij iedereen op de boot bleef en achter de schermen kroop voor het gratis internet aan boord! We moesten herankeren i.v.m. plaatsgebrek en kozen voor een nachtje aan een mooring voor een luttel bedrag, maar met gebruikmaking van de douchefaciliteiten van de nieuwe marina. Weer eens uitgebreid gedoucht, heerlijk! 's Avonds aten we in het restaurant aldaar.

Maandag 4 februari na schooltijd weer terug naar Carriacou, 30 mijl tegen de wind in, maar met mooie kusten om naar te kijken. De stuurautomaat deed het bij perioden wel en niet en we kunnen het probleem nog steeds niet goed vaststellen. De werf van Atlantic in Harlingen is ons overigens heel behulpzaam hierbij, met vragen en instructies. **Dinsdag 5 februari** gingen we naar Hillsborough om de carnavalsoptocht om 12.00 uur bij te wonen. Er heerste al een gezellige feeststemming, maar de (zeer vrolijke, maar beperkte) optocht vond uiteindelijk pas om 16.30 uur plaats! Wij brachten de tijd geheel in Caribische sfeer door met bezoek aan een strandbarretje, het eten van roti, kuieren door de Main Street en luieren op het strand. We hadden nog een leuk gesprek met 2 andere zeilers die ook de oversteek hadden gemaakt.

Carnavalsoptocht op Carriacou

Woensdag 6 februari na schooltijd vertrokken we naar Petit Martinique, ook behorend bij de staat Grenada, waar we zouden tanken en uitklaren. Uitklaren bleek daar echter niet te kunnen, dus zullen de schippers terugmoeten naar Carriacou! Intussen genieten we van een extra dag op Petit Martinique, een nog heel authentiek eiland met weinig toerisme. Guus heeft al twee dagen school gedaan samen met Merlijn van de Camelot, die hetzelfde programma volgt. Dat gaat heel goed en is ook gezelliger voor beiden. Na een zwempartij en borrel bij een strandbar, eten we 's avonds met de Camelot in een strandrestaurant met uitzicht op de palmen en de baai met onze boten. Helemaal top!!! (citaat van Sjoerd, van de Camelot). De volgende dag, **donderdag 7 februari**, gaan Sjoerd en Harry om 7.15 uur (!) met de schoolboot richting Carriacou om uit te klaren. Ze zijn om 10.00 uur weer terug. Diezelfde middag vertrekken we naar Union Island, 1 uur varen op de motor en de kluiver...

Morgen naar Bequia...

10-02-2008

De tocht naar Mustique, voor vandaag (**zondag 10 februari**) gepland, hebben we afgelast in verband met te harde wind (kracht 6) uit de verkeerde richting. Harry en Caroline hebben een mooie wandeling over Union Island gemaakt, Guus bezocht een lokaal strandje met de rubby en Han vermaakte zich met internet. Morgen, **11 februari** gaan we richting Bequia, dat beter ligt voor de windrichting. Camelot ligt nu bij Tobago Cays; zij zullen zich morgen bij ons voegen.

Een ruige tocht naar Bequia.....

Na een kort verblijf op Union Island gingen we **maandag 11 februari** rond 11.00 uur anker op richting Bequia. De wind leek minder dan de dag ervoor, maar daar zouden we nog van terugkomen!

Voor anker bij Bequia

Mooi palmenstrandje

Het werd gewoon 30 knopen met uitschieters naar 35 (windkracht 6-7) met golven die rond de eilanden een raar patroon hadden. Met 2 reven in het grootzeil, de stagfok en een deel van de kluiver op, gingen we aan de wind behoorlijk schuin, maar niet zo hard (5 knopen), waarschijnlijk door een flinke aangroei op de bodem van Loesje. Onderweg ging de rubberboot door een golf ondersteboven en raakte los! Gelukkig zag Harry het en hebben we direct een geslaagde "Man over boord" -manoeuvre gedaan en de rub weer aan boord gekregen! Han werd weer zeeziek sinds lange tijd. Met de motor bij bereikten we om 18.15 uur Port Elizabeth op Bequia, een prachtige baai, waar het gelukkig minder waaide en waar de Camelot al aan een mooring lag.

Bequia

12-02-2008

Na een pittige zeiltocht met windkracht 6 tot 7(!) aan de wind, zijn we gisteren om 18.30 uur aangekomen in Port Elizabeth op eiland Bequia (spreek uit Bekwie), in een luxe baai, waar we sinds vanochtend aan een mooring liggen. We blijven hier 2 of 3 dagen.

Bequia blijkt een mooi, klein en nog vrij onbedorven eiland, met een prachtig zandstrand met palmen en loofbomen en een trendy cocktailbar aan het strand. Daar beleven we het Zwitserlevengevoel tijdens sunsets met onze cocktails op tafel....

Inmiddels hebben we een rondrit gemaakt over het eiland en een duikcursus gedaan, waarbij we allemaal tot 15 meter diep gedoken hebben in een mooi koraalrif! Kicken! Jammer dat onze onderwatercamera al een tijdje geleden kapot is gegaan....

We blijven hier tot de tweede helft van deze week, vanwege de toetsweek van Han. Daarna gaan we noordwaarts naar St. Vincent, waar scenes uit "Pirates of the Caribbean" zijn opgenomen...

Leven met een gezin op zee.

Lezers van de site zullen zich wellicht afvragen: Hoe gaat dat nu, dag in dag uit, week in week uit, leven aan boord van een zeilboot? De bemanning van Loesje is nu halverwege de reis; een mooi moment om hier eens bij stil te staan. Het leven aan boord met het gezin gaat goed. Belangrijk blijkt te zijn de regelmaat die we proberen aan te houden in dag- en weekindeling. We houden hierbij in grote lijnen het schoolrooster aan. De dagindeling bestaat op "werkdagen" uit opstaan

om 8.15 uur, ontbijten en daarna vanaf 9.00 uur school voor Han en Guus. Dit is dan de tijd voor Harry en Caroline om klussen te doen of zaken te regelen. Er blijft in principe altijd iemand aan boord voor assistentie en support aan de jongens. Om 10.30 uur is er pauze met koek en om 12.30 uur is het einde schooltijd. Daarna lunch en 's middags is er vrij programma. Einde middag vaak even borrel en daarna lekker eten aan boord. De weekenden worden vrij gehouden voor excursies of "chillen". Hieruit blijkt dat de reis géén vakantie is, zeker niet voor de jongens, die zelfstandig en eenzaam hun schoolwerk moeten maken. Harry en Caroline hebben dan wel het heerlijke gevoel niet te hoeven werken met de bijbehorende stress vandie, maar ons leven vult zich nu met andere verantwoordelijkheden. Een belangrijk deel hiervan is het in goede staat houden van de boot, het uitvoeren van reparaties, overleg met de werf, communiceren met de scholen en het bijhouden van de website.

Daarnaast natuurlijk alle huishoudelijke zaken. Omdat we vaak voor anker liggen en meestal geen internet aan boord hebben, kosten al deze activiteiten relatief veel tijd. Een paar mails versturen of wat boodschappen doen kost al gauw een ochtend. De ruimte op de boot bevalt goed en is niet te klein (wat we wel verwacht hadden). Het feit dat de jongens ieder een eigen hut hebben om huiswerk te maken, te computeren of te chillen, is een goede greep geweest. Het zorgt voor voldoende privacy.

Het contact met de bemanningen van de andere Nederlandse boten zorgt voor de broodnodige afwisseling in de gezinsinteracties, zowel voor de pubers onderling als hun ouders. Verder leren we elkaar veel beter kennen. Eigenschappen worden duidelijker, in positieve en negatieve zin, maar overall heerst er een sfeer van begrip.

Het zeilen zelf gaat met ups en downs. Meestal ervaren we het als vrij intensief, vanwege de vele zeilaanpassingen die we moeten uitvoeren. Dit als gevolg van wisselende windrichting en windsterkte. Vooral 's nachts, als Harry en Caroline afwisselend alleen moeten zeilen, zijn deze effecten groter. Nu we in de Carib zijn en alleen nog dagtochten maken, gaat dit veel beter.

Intussen maken we wel een schitterende reis die veel indrukken geeft. Omdat we steeds de boot als ons huis hebben, maar de omgeving telkens verandert, vraag je je soms af als je aan dek gaat: waar zijn we ook alweer? Zeker als je net een film hebt gekeken of een boek hebt gelezen. De jongens groeien hard en het

buitenleven met veel zwemmen doet hen goed; ons trouwens ook. Zo zijn we aan ons tweede half jaar begonnen... (februari 2008, Bequia)

Wist-u-dat....

19-02-2008

- Han en Harry heel goed zijn in Tantrix en River-crossing, beide inzicht-spelletjes?
- Guus mooie cijfers haalt op Wereldschool?
- we op weg naar Bequia bijna onze rubberboot verloren?
- we op Union Island uit eten zijn geweest met muziek van een live steelband? Hartstikke leuk!
- Caroline 2 zonnebrillen is kwijtgeraakt en weer heeft teruggevonden?
- we nog steeds in korte broek lopen?
- het reistempo nu een stuk lager ligt?
- de bewoners van Bequia beseffen dat zij in een paradijs wonen?
- we langer op Bequia blijven dan gepland vanwege oa. de toetsweek van Han?
- we hierna St. Vincent gaan bezoeken en daarna snel doorvaren naar Martinique?
- daar al een pakje voor ons bezorgd is met spullen voor de boot vanuit Harlingen?

Pirateneiland en andere verhalen.....

Donderdag 21 februari zijn we, na een zeiltocht uit het boekje (mooi weer, halve wind, 15-23 knopen) aangekomen op St. Vincent, een heus pirateneiland. Dat wil zeggen, in de baai waar we aan een mooring liggen, zijn scenes van de film "Pirates of the Caribbean" opgenomen en delen van de filmset zijn bewaard gebleven en te bezichtigen. Dezelfde avond gaan we aan land en eten we in het piratenrestaurant. 's Avonds bekijken we de film om ons alvast goed te oriënteren. De

volgende dag staan we op de steiger waar captain Jack Sparrow miss Elizabeth Swan zojuist gered heeft van de verdrinkingsdood en hij haar inzet voor zijn ontsnapping via touwen aan houten kranen. Ontzettend leuk om daar nu zelf te staan!

Verder varen we met de rub langs de rots, waar 3 dode piraten in opgehangen waren, lopen we over het bruggetje waar gefilmd is en bekijken we o.a. de molen cq. smidse van William Turner. Alles is gebouwd decor en

overdekt met neptstenen e.d. Een stuk van een (nep)kanon kun je met 1 hand optillen, grappig hoor! De volgende dag, **zaterdag 23 februari**, vertrekken we vroeg voor de oversteek naar Martinique in 2 dagen, met een tussenstop in St. Lucia. Het worden 2 prachtige zeildagen, zoals gezegd uit het boekje, met weinig golven, prachtig weer en een aan de windse koers bij 15-20 knopen. Alleen Han wordt weer miselijk en ook Guus heeft er heel even last van... Harry haalt zijn hart op en zit relaxed aan het stuur. De kust van St. Lucia is prachtig met indrukwekkende

rotsen en verlaten palmenstranden. We nemen een mooring in Marigot Bay en kopen bananen bij een boatboy, die voor ons een mooi lied zingt. Han maakt zijn een-na-laatste toets. De volgende dag, **zondag 24 februari**, wederom een mooie zeiltocht, onder dezelfde omstandigheden, naar Martinique. We ankeren in Le Marin, een baai met gloednieuwe voorzieningen in Franse luxe. Dus eten we lekker Franse kaas en baguette en proberen we de jongens wat Frans te laten praten. Dat lukt maar slecht, Frans is niet hun ding... Intussen heeft Harry al 2 pakjes opgehaald met spullen voor de boot en zal Loesje op de kant gaan voor schoonmaken, reparatie en nieuwe anti-fouling. We zullen hier deze (vakantie) week blijven en kijken of we nog iets leuks kunnen doen (!).

Jack Sparrow in ons restaurant

Zeilen wordt weer leuk!

25-02-2008

Het mooie zeilen is begonnen hier in de Carieb!

Gisteren, **zondag 24 februari**, zijn we na een prachtige zeiltocht, aan de wind met 15 tot 20 knopen, aangekomen in Le Marin op Martinique, een frans(talig)eiland.

Hier blijven we voorlopig, voor reparaties aan de boot.

De jongens hebben nu voorjaarsvakantie!

Twee weken op Martinique

Van **zondag 24 februari tot zaterdag 8 maart** waren we op Martinique, een Franstalig eiland, dat onderdeel uitmaakt van Frankrijk. Ons verblijf hier was primair functioneel, dat wil zeggen dat we hier reparaties en onderhoud zouden (laten) doen aan de boot.

Le Marin is een enorme grote, maar ongezellige ankerplaats, met een scheepswerf, heel veel bootreparatiebedrijven en een enorm aanbod van onderdelen. Harry inventariseerde de werkzaamheden en benodigde onderdelen en regelde dat Loesje 4 dagen op de bok kon voor reparatie. Met de werf in Harlingen werd afgestemd en zij zouden een medewerker sturen per vliegtuig om de reparaties uit te voeren.

Intussen hadden de kids vakantie, hoewel Han op maandag nog een laatste toets Latijn moest maken. Zij vermaakten zich vooral in het internetcafe, want lekker zwemwater of een strandje was er niet. Vanwege de vakantie maakten we een tocht per auto over Martinique, door o.a. het rainforest met een prachtige waterval. Helaas deed het bos zijn naam eer aan, want we kregen er een enorme regenbui over ons heen! Snel dus weer in de auto en doorgereden naar St. Pierre, waar we heerlijk lunchten met een veel te grote pizza en uitzicht op zee. Later zouden we hier nog twee nachten ankeren...De tocht werd afgesloten met een bezoek aan het strandje van St. Anne, waar we weer eens ouderwets in zee plonsten, en eten bij de MacDrive, waar Caroline **twee** rondjes moest rijden om het bestelde eten uiteindelijk te bemachtigen! We gingen die week nog een keer uit eten, verder kookte Caroline weer lekker met Franse ingrediënten en met wijn, die echter zelden door het gerecht ging!

Zondag 2 maart verkassen we naar een andere ankerplaats, omdat Loesje de volgende dag op de kant zal gaan.

Loesje in de kraan

Willem!!!

Maandag 3 maart om 15.00 uur haalt een enorme kraan Loesje uit het water en rijdt haar naar een plekje op de werf, waar zij op een bok wordt gezet en direct wordt schoongespoten. Het is een indrukwekkend gezicht.

We blijken geen stroom te hebben, omdat we een bepaalde stekker missen. Om 20.00 uur arriveert Willem van de werf Atlantic na een lange vliegreis via Parijs. Hij heeft een flinke

koffer met spullen voor de boot bij zich, een grote zak drop en drie nieuwe (actie)films op DVD, waarvan de jongens helemaal uit hun dak gaan! De volgende dag komt Sjoerd van de Camelot even naar ons toe met de benodigde stroomstekker en repareert Willem de boegschroef. Vervolgens gaat hij in het bloedhete achteronder aan de slag om de stuurinrichting en stuurautomaat te repareren. Dit gaat hem goed af! Daarna doet hij nog een aantal onderhoudswerkzaamheden. Tegelijkertijd wordt de onderkant van Loesje voorzien van nieuwe anti-fouling, waarmee aangroei wordt afgeremd.

Wij leven intussen aan boord, en gaan met een steil trapje de boot op en af. We ontbijten en lunchen op Loesje, maar avondeten doen we buiten de deur, vanwege het ongemak van koken in deze omstandigheden en vanwege onze gast! Donderdagmiddag is alles klaar en gaan we nog even het dorp in. Guus en Caroline nemen nog een duik bij een klein strandje. Vrijdag om 14.00 uur gaat Loesje weer te water. Willem fixt nog snel iets aan de boegschroef. Om 15.30 uur staat zijn

taxi klaar voor vertrek en nemen we afscheid van onze "reddende engel". Zijn verblijf bij ons was heel gezellig en hij is een bekwaam vakman gebleken!

's Avonds verkassen we weer naar de eerste ankerplaats, vanwaar we de volgende dag vertrekken naar **St. Pierre** aan de noordwestkust, waar we Camelot weer ontmoeten. Na een mooie zeiltocht en het voorzichtig testen van de stuurautomaat komen we daar aan; het is een prachtige baai met helder water en een schilderachtig dorp tegen de achtergrond van een vulkaan. Als gevolg van

valwinden hebben we een kleine scheur in de kluiver. We brengen hier een heerlijke zondag door met zwemmen, windsurfen, borrelen en chillen op de boot. Harry plakt de scheur in de kluiver. De volgende dag varen we, na schooltijd, naar Dominica, het volgende eiland...

Dominica

11-03-2008

Maandag 10 maart zijn we vanuit St. Pierre, Martinique, prachtig gezeild naar Rousseau op Dominica, een eiland noordwaarts. De stuurautomaat deed het onder deze condities (halve wind/aan de wind, 15-25 knopen, matige golven) goed. We hebben goede hoop dat dit probleem nu definitief verholpen is. Hulde aan Willem van werf Atlantic!

We zijn hier samen met de Camelot en zullen ongeveer een week blijven. Morgen maken we een excursie naar een vulkaanmeer, waarvan het water kookt! Hoe dat afloopt leest u later in het logboek.....

Boiling Lake!

Op voortvarend initiatief van Irene van de Camelot gingen we op **woensdag 12 maart** op excursie naar het kokende vulkaanmeer, hoog in de bergen.

Het zou een zeer pittige wandeling worden van ongeveer 7 uur, zo'n 10 km lang met een stijging van 750 m over ruig terrein. Om die redenen bleven Guus en Merlijn op de boot. We vertrokken om 6.30 uur met een busje, onder leiding van gids "Seacat" van Seacat tours ([www. Seacattours.com](http://www.Seacattours.com), een aan te raden site!) de bergen in. Om 7.30 uur begon de wandeling over een stening pad door tropisch regenwoud omhoog. Onderweg hadden we 2 stops, waarvan een op het hoogste punt, waar Seacat ons

voorzag van fruit en drinken. Om 10.30 uur bereikten we een soort hoogvlakte, waar overal hete zwaveldampen en kokende fonteintjes uit de grond omhoog kwamen. Seacat, onze enthousiaste, zeer energieke en originele gids, kookte hier een aantal eitjes voor ons in 1 van die kokende fonteintjes. Ook smeerden we onze gezichten in met zwavelhoudende klei, bij wijze van schoonheidsmasker. Max van de Camelot had zijn kruit al verschoten, dus bleven Irene en Max hier achter om uit te rusten en vervroegd terug te keren. De rest (Sjoerd, Jippe, Han, Harry en Caroline) ging nog een uur verder omhoog langs steile trappen en over rotsen klauterend, tot we om 11.30 uur "Boiling Lake" bereikten. Dat was echt een overweldigend stuk natuur! Een meer in een krater, waar in het midden een kokende gasbel omhoog kwam en de hete zwaveldampen je om de oren waaiden. (zie foto!). We lunchten er en begonnen om 12.30 uur aan de terugtocht. Het dalen ging een stuk gemakkelijker, maar het was toch nog een heel eind lopen. Onderweg namen we nog een bad in een warm zwavelhoudend badje met grijsblauw water, onder een watervalletje.

Heerlijk! Uiteindelijk waren we om 15.00 uur terug, waar we nog een koude duik namen in een waterval in een nauwe rotsspleet. Eindeloos vermoeid, maar een schitterende ervaring rijker, waren we om 16.30 terug bij de boot, waar Guus en Merlijn zich uitstekend vermaakt hadden en ook nog school hadden gedaan! 's Avonds sloten we de dag af met gezellig eten bij de lokale Taiwanese, met uitzicht op de baai...

Indrukwekkend!

Indianen- en bananenverhalen

Zaterdag 15 maart begon een beetje als een zaterdag in Nederland. Harry en Caroline zijn rond 8.30 uur op en gaan naar de lokale groente- en fruitmarkt voor boodschappen. Bij terugkomst op Loesje is Guus net op, ligt Han nog in bed, en drinken we een kopje koffie. Tot zover het bekende deel. We chillen wat en Harry en Caroline pikken nog een strandje voor de lunch (!). Om 15.00 uur worden we samen met de Camelot opgehaald voor een boottochtje per roeiboot over de **Indian River**, een ondiepe rivier door o.a. mangrovebos, die zijn naam ontleent aan de oorspronkelijke bewoners van dit eiland, de Caraïb-indianen. Blijkt dat hier scènes uit "**Pirates of the Caribbean 2**" zijn opgenomen en vallen we dus met onze neus in de boter! Er zijn geen resten van de filmset meer te herkennen, maar onze gids, die tijdens de opnames ter plaatse was, weet ons alle details te vertellen! De pauze midden in het bos met een glaasje rumpunch maakt het geheel af.

Zondag 16 maart maken we weer een rondrit over het eiland. We zien een apart rotslandschap en krijgen bij een bananenplantage uitleg over hoe de bananen groeien (krom dus!) Dat blijkt nog best een ingewikkeld verhaal, waarbij Guus afhaakt en wij hem pesten met: "Mag ik het verhaal nog 1 keer horen?!"

We lunchen met uitzicht op zee en sluiten af met een verkoelende duik (de zoveelste, maar het blijft heerlijk) in de Emerald waterval.

Caraib indiaanse

Merlijn en Han bakken pannenkoeken

Marching in the Saints!

17-03-2008

Na een prachtig weekend in Portsmouth (lees hierover later) vertrekken we vandaag naar Les Saintes, een paar kleine eilandjes onder Guadeloupe. Het is een klein stukje, 21 mijl.

Les Saintes

Maandag 17 maart. Na een geweldige tocht met een rif en stagfok bij (60 graden aan de wind) zijn we in Le Bourg op Les Saintes aangekomen. Hier natuurlijk geankerd en daarna boodschappen gedaan. Omdat we een scheurtje in onze kluiver hadden, zijn we direct op zoek gegaan naar een zeilmaker. Na wat zoeken op dit mini eiland hadden we zijn atelier al snel gevonden. Alleen was hij zelf lekker aan het zeilen en zou eind van de middag terugkomen. De volgende ochtend kwam hij het gerepareerde zeil op de steiger langsbrengen. Wat een service!!

Zowel op **dinsdag** als op **woensdag** gaat Caroline een kilometertje zwemmen in het zeezwembad waarin banen zijn uitgelegd. Heel goed!!

Donderdag 20 maart klaren we uit en doen nog wat boodschappen. Om 11.00 vertrekken we naar Guadeloupe. Het is een bewolkte dag maar we zeilen weer mooi. Bij het binnenvaren van de baai blijkt er een flink touw in de schroef te zitten. Harry gaat met z'n duikmes overboord en samen met Han lukt het om enkele meters touw en visdraad los te maken. Na het eten borrelen we op de Camelot met George van de Flux en Carl Strater van de catamaran We Two Are One. Hij blijft erg veel indrukwekkende verhalen te hebben.

Pasen op Antigua.

23-03-2008

Na 2 dagen Les Saintes, waar we tot 2x toe tevergeefs een catamaran probeerden te huren, zijn we **20 maart** anker op gegaan richting Deshaies, Noord Guadeloupe, waar we 1 nacht geankerd hebben. Hier zagen we George van de Flux weer, een oude bekende, en namen we voorlopig afscheid van de Camelot, die nu een ander reisplan heeft. We zien elkaar weer op de Britse Maagdeneilanden.

Op **21 maart** zijn we doorgezeild naar Antigua, een mooi eiland met Britse kenmerken en bekend om zijn klassieke zeilrace in april.

De stuurautomaat doet het weer goed, dat maakt het zeilen weer als vanouds.

We vieren hier Pasen in de volle zon en denken aan iedereen in Nederland, waar het nu 3 graden is met natte sneeuw...

In de loop van deze week varen we door naar Nevis, St. Eustatius en Saba, de laatste twee eilandjes nog officieel behorend bij het Koninkrijk der Nederlanden. We zijn benieuwd of je daar nog iets van merkt!

Antigua en Nevis.

Vrijdag 21 maart gaan we om 9.00 uur anker vanaf de noordpunt van Guadeloupe richting Antigua. We hijsen het zeil voordat we anker opgaan (een nieuwe techniek) en zijn daardoor volt weg. Het is een flinke tocht van 42 mijl. We hebben geluk met de wind (zuidoost), zodat we het hele traject aan de wind kunnen varen en we gaan lekker hard, 7-8 knopen. Om ongeveer 16.00 uur ankeren we in English Harbour op **Antigua**. De volgende dag gaan we aan land, waar zich een oud fort bevindt uit de Engelse tijd. We kunnen er niet pinnen (Antigua heeft eigen geld en we moeten boodschappen doen), zodat we meteen met een taxi naar de hoofdstad, St. John's, rijden en een leuke sightseeing hebben. We pinnen en lunchen in St. John's en Guus koopt er nieuwe schoenen. Terug in English Harbour gaan we uit eten bij een Mexicaan op een palmenterras met uitzicht op de baai. **Zondag 23 maart** slapen de jongens uit en lunchen we met gebakken eieren, -het is tenslotte Pasen-, maar schiet het traditionele eieren zoeken er bij in. Harry bekijkt mooie zeilboten in de haven, die daar wachten op de klassieke zeilrace in april. 's Middags gaan we naar het strand en drinken daar aan een strandbarretje een versgemixte banana-daquiri. **Tweede Paasdag** doen we 's ochtends internet op de boot en gaan we 's middags weer naar het strand, met als afsluiting een pinacolada (voor Han in de "virgin"-versie!).

Dinsdag 25 maart gaan we anker op naar Nevis, 53 mijl ten noordwesten van Antigua. We varen voor de wind met de kluiver op de boom bij 15-25 knopen wind. De stuurautomaat houdt zich goed bij deze koers en omstandigheden, wat een goed teken is. We hebben derhalve een relaxte overtocht en komen 's middags in Nevis aan. We gaan er 's avonds uit eten en de volgende dag, na schooltijd, gaan we naar het strand, waar we 2 tegen 2 een ouderwets partijtje honkbal spelen, met geïmproviseerde regels vanwege de kleine teams. In een zeer eenvoudig strandtentje drinken we wat en genieten van het goede leven in de Carieb. 's Avonds op de boot speelt Guus nog een paar partijtjes toepen met z'n moeder

De volgende dag vertrekken we na schooltijd naar **St. Eustatius**.

Boys in de Carieb

Verder naar Nevis.

25-03-2008

Na een zonnig paasweekend in English Harbour, Antigua, varen we morgen, **dinsdag 25 maart**, naar Nevis, een klein eilandje ten noordwesten van Antigua. Het is 52 mijl met een ruime tot voor- de -windse koers.

Het fotoalbum is weer bijgewerkt met de laatste foto's van Martinique, foto's van de overweldigende natuur van Dominica en heel veel foto's van Antigua.

Han heeft hier geposeerd met zijn nieuwe klasseshirt, dat hij vanuit Nederland ontving (op Martinique)!

St.Eustatius: terug op Nederlandse bodem

Vrijdag 27 maart varen we na schooltijd van Nevis naar St. Eustatius (op z'n Engels: Statia), een tochtje van 25 mijl. St. Eustatius is een piepklein eilandje (2/3 van Schiermonnikoog) met 2000 inwoners, wat onderdeel uitmaakt van het Koninkrijk der Nederlanden, samen met Saba, St. Maarten en de benedenwindse antillen (ABC-eilanden).

Terug in het Koninkrijk!

01-04-2008

Vanaf **donderdag 27 maart** zijn we op St. Eustatius, een klein eiland dat behoort tot het Koninkrijk der Nederlanden, dus we zijn weer een beetje thuis. Men spreekt er Engels, maar op school wordt Nederlands geleerd, dus de mensen beheersen ook het Nederlands, heel leuk! Vanaf **zondag 30 maart** zijn we met het hele gezin en Sjoerd en Merlijn van de Camelot (die hier zaterdag arriveerden) begonnen aan een duikcursus voor het beginnerbrevet. Helemaal te gek, vooral de jongens vinden het vetcool.

Voor aankomst hier waren we nog twee dagen op het eiland Nevis.

Er is hier ook een Nederlandse snackbar met het hele Nederlandse assortiment. Dus we hebben al heel wat kroketten en kaassoufflés achter de kiezen! (verandering van spijs doet eten...).

We blijven hier tot het weekend en hopen natuurlijk op het halen van ons diploma. Tot die tijd zal de verdere berichtgeving summier zijn; we hebben het veel te druk!

Na wederom een mooie zeiltocht voor de wind, ankeren we bij **Oranjestad** aan een mooring. Omdat er veel wind staat en veel deining is uit een verkeerde hoek, brengen Harry, Han en Guus nog een achteranker uit, om het schommelen van de boot tegen te gaan. Dat helpt echt. 's Avonds eten we kliekjes en na het eten doen we een potje toepen. **Vrijdag 28 maart** gaat Harry inklaaren en informeert alvast naar de mogelijkheden voor een duikcursus. 's Middags gaan we allemaal aan land, doen eerst internetklusjes en daarna bespreken we de duikcursus voor het "open water duik"-brevet. We reserveren ook voor Sjoerd, Jippe en Merlijn, die zaterdag zullen arriveren. We krijgen allemaal een boek mee van 250 blz. om in vier dagen te leren (!). 's Avonds krijgen we bezoek van Jeroen, van een andere Nederlandse boot die hier ligt en die ook de duikcursus gedaan heeft.

De volgende dag verplaatsen we het achteranker en duiken we allemaal in ons boek om te leren

Het duikklasje in actie

voor de cursus. Zondag beginnen we nl. en moet hoofdstuk 1 gelezen zijn. 's Middags arriveert de Camelot vanuit Saba. 's Avonds gaan we gezamenlijk uit eten bij de snackbar van Joost, een Nederlander, die zijn bedrijf sinds januari hier geopend heeft. We eten patat met mayo, kroketten en kaassoufflés, die na 8 maanden weer heerlijk smaken! **Zondag 30 maart** starten we om 9.00 uur met de **duikcursus**, die 4 ½ dag zal duren. We hebben een leuke, jonge duikleraar met veel ervaring, Stefan Brom, die Nederlands spreekt en enthousiast en gedegen lesgeeft. We doen een eerste duik in beschut water met allerlei oefeningen en 's middags maken we al onze eerste open water duik naar 10 m. Tot aan het examen op donderdag staat ons leven verder in het teken van duiken en studeren. Overdag doen we theorie en maken we duiken, 's avonds leren we uit het boek. Het is bijzonder om dit met het hele gezin te doen, zo iets maak je eigenlijk nooit mee: met

z'n allen leren voor hetzelfde examen! We discussiëren erover en leggen elkaar dingen uit. Grappig!

De oefeningen onder water zijn soms best spannend (vooral voor Caroline, die de grootste angsthaas is), maar gaan in de praktijk heel goed. Na vier dagen hebben we alle duiken gemaakt en zijn we klaar voor het examen op donderdag. **Donderdag 3 april** doen we dan examen en we slagen allemaal! We vieren dat met een borrel op de boot samen met de Camelot en in bijzijn van Stefan en Lisa van de duikschool, en Joost van de snackbar, heel gezellig!

Geslaagd!

03-04-2008

Vandaag zijn we allemaal geslaagd voor ons **duikbrevet**! Vooral voor Merlijn, Han en Guus een hele prestatie, kanjers hoor! Vanaf nu gaan we nog het eiland bekijken, o.a. de lokale vulkaan (the Quill) beklimmen.

We zullen **rond zondag 6 april** vertrekken naar Saba.

Stefan met zijn geslaagden

Vrijdag 4 april zijn we 's avonds uitgenodigd bij Joost om haring te eten, wat we natuurlijk niet afslaan! De haring, geïmporteerd uit Nederland, smaakt heerlijk en we worden meteen gefilmd voor een lokale reclameclip. **Zaterdag 5 april** maken we 's middags onze eerste "vrije duik" naar een prachtig rif. We zien er allerlei grote en kleine vissen en zeeschildpadden, echt kicken! **Zondag 6 april** maakt Caroline nog wat foto's van het stadje en blijven we verder op de boot. **Vandaag, maandag 7 april**, vertrekken we naar Saba.

Saba!

Na een kleine zeiltocht (17 mijl) op de kluiver en de motor met ruime wind komen we **maandag 7 april** aan op Saba. Saba is een eiland met een hoge rotswand, ongeveer de helft van Schiermonnikoog in oppervlakte. Het leven begint er pas bovenaan de rotswand. Er zijn twee ankerplaatsen, waarvan er 1 veel te veel swell heeft, dus kiezen we de andere in Ladder Bay, waar we aan een mooring gaan liggen. Hier kun je **niet** aan land, tenzij je vanuit je rubberbootje in het water springt, naar het strandje zwemt (met je droge kleren boven je hoofd) en vervolgens een rotstrap van 485 treden beklimt die uiteindelijk uitkomt in het dorp The Bottom(!).

's Nachts botsen we op een andere zeilboot, omdat onze mooring niet op zijn plaats blijft, dus doet Harry de rest van de nacht ankerwacht. Gelukkig hebben we geen schade.

De volgende dag varen we met de rub 2 mijl langs de kust om uiteindelijk in de haven aan land te gaan. We krijgen een lift naar het pittoreske dorpje The Bottom, wat verder echter oersaai is.

Han en Caroline dalen daarna via de eerdergenoemde Ladder af naar het strandje, waar ze later door Harry en Guus met de rub worden opgepikt. Heel avontuurlijk!

Woensdag 9 april neemt Harry tijdens schooltijd The Ladder omhoog en naar beneden en snorkelen we 's middags op een mooie duikplek met lavarotsen.

Donderdag 10 april gaan we na schooltijd aan land om Mount Scenery te beklimmen, met 870 m de hoogste berg van ons Koninkrijk. Het is een mooie wandeltocht door tropisch regenwoud.

Helaas is er op de top wat mist. We krijgen een certificaat als bewijs van onze prestatie.

Vrijdag 11 april varen we na schooltijd naar St. Maarten.

Uitzicht vanaf Mount Scenery

Na Saba op St. Maarten

14-04-2008

Na een verblijf van 4 dagen op Saba, zijn we **vrijdag 11 april** aangekomen op St. Maarten, na een mooie overtocht aan de wind. Het is een enorm verschil met Saba: het ademt vooral een Amerikaanse sfeer.

We blijven er een aantal dagen om de laatste spullen voor Loesje te kopen t.b.v. de terugtocht (aanvang half mei) en om ook weer te "bunkeren" met boodschappen voor de grote oversteek.

St. Maarten

Van **vrijdag 11 april** tot **maandagavond 21 april** waren we op St. Maarten. De zeiltocht ernaar toe, vanaf Saba, was mooi: aan de wind, matige golven en een goede wind. Aan het eind kregen we nog een flinke bui met veel wind, maar daardoor konden we hoger sturen en hoefden we alleen het laatste stuk nog te motoren. We gingen voor anker in Simpson Bay in het Nederlandse deel van het eiland. De aankomst was een verademing voor de jongens en ook wel een beetje voor Caroline, na het weinig toegankelijke en uiterst rustige Saba. Hier was tenminste weer leven in de brouwerij! Na aankomst keken we 's avonds heel toepasselijk naar de film Speed 2, die op St. Maarten is opgenomen. We waren er helemaal voor in de stemming! Ons bezoek aan dit eiland was vooral om de laatste (reserve)onderdelen te kopen voor de boot, alvast uitgebreid boodschappen te doen voor de oversteek en om op dit tot Nederland behorende eiland geweest te zijn. Ook was het een reguliere schoolweek voor Han en Guus, waarin veel werk gedaan kon worden.

Aan land was er weinig Nederlands te bekennen, maar was er tot grote vreugde van de jongens een MacDonalds, een airco-internetcafe, en videotheek met up-to-date films en een goed gesorteerde supermarkt (hoezo verwend?). Omdat we dit verder op de reis voorlopig niet

verwachtten, gaven we maar wat toe aan onze "luxepaardjes". Bij een computerbedrijf kochten we een nieuwe printer, omdat de "oude" ermee opgehouden was.

Bij de ankerplaats was een leuk strandje met Caribisch barretje en (ja, alweer!) palmen, waaronder je heerlijk kon liggen. Onze watermaker had het bijna begeven, maar via een tip van Henk en Joke van catamaran Zeevonk hoorden we dat er een bedrijf met Nederlandse eigenaar in de lagoon zat, dat watermakers repareerde! Dus gingen wij voor anker in de lagoon en werd de watermaker uitgebouwd om het euvel te onderzoeken. Er bleek een onderdeel kapot, dat vervolgens vanuit Italië naar St. Maarten werd opgestuurd. Dat duurde ons echter net iets te lang; daarom zou het doorgestuurd worden naar de British Virgin Islands, onze volgende bestemming (waar het ten tijde van dit verslag inderdaad is aangekomen!).

Via een bericht in het gastenboek van onze site ontmoetten we Annette en Peter, een Nederlands stel dat hier woont en werkt. Annette's vader was vroeger betrokken bij de ontwikkeling van de Atlantic zeiljachten en hij was de eerste die met een Atlantic de oceaan overstak. Annette en Peter kwamen bij ons brunchen in het weekend en namen heerlijke croissantjes mee. Het was heel gezellig en een bijzondere ontmoeting!

Op St. Maarten brachten we verder een bezoek aan Philipsburg, de op cruiseboten ingerichte "hoofdstad", die feitelijk bestaat uit twee langgerekte winkelstraten aan een mooie baai. De

boys, Harry inclusief, gingen er eens lekker kledingshoppen! Ook werden er (belastingvrije) luchtjes uitgeprobeerd en gekocht.

Na deze hoogtepunten vertrokken we **maandagavond 21 april** naar de British Virgin Islands (BVI's). We waren eraan toe, want -behoudens bovenstaande- was ons verblijf op St. Maarten niet erg inspirerend en hadden enkele van ons er last van een dip.

Philipsburg

British Virgin Islands!

22-04-2008

Na een rustige nacht varen vanuit St. Maarten (op de motor, geen wind, 85 mijl), zijn we vanochtend, **dinsdag 22 april**, aangekomen op de British Virgin Islands, een prachtige archipel van kleine eilandjes dicht op elkaar.

Hier hebben we de Camelot weer ontmoet en dat is altijd weer heel leuk. We oriënteren ons samen op een duik naar een wrak, voor in het weekend. Han is begonnen met zijn toetsweek. We blijven hier nog ruim twee weken, om medio mei met een aantal boten aan de oversteek te beginnen.

Islandhoppen op de BVI

Van **22 april** tot **11 mei** waren we op de British Virgin Islands (BVI), een archipel van kleine eilandjes, dicht bij elkaar, met daartussen een doorgaans rustige zee. Ten westen liggen de US Virgin Islands en Puerto Rico, maar daar heb je een Amerikaans visum voor nodig (wat we niet

hebben), dus daar konden we niet naar toe. De BVI bieden echter voldoende mogelijkheden voor een leuke tijd.

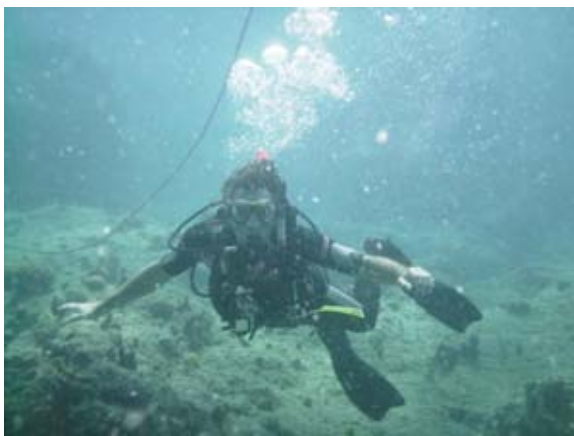
Een duik in het diepe!

25-04-2008

Donderdag 24 april hebben we o.l.v. de ervaren duikers Luc en Mieke van zeilboot Luiza een duik gemaakt naar een gezonken schip uit 1870. Het was heel spannend, indrukwekkend en mooi. Mieke heeft van ons onderwaterfoto's gemaakt.

Morgen, **vrijdag 25 april**, varen we na schooltijd naar Anegada, het noordelijkste eiland van de BVI's. Daar zullen we het weekend doorbrengen. Uiteraard weer in goed gezelschap van de Camelot, gezellig!

We startten op **Virgin Gorda**, waar we een duikuitrusting huurden en samen met Luc en Mieke (van zeiljacht Luiza) en de Camelot-bemanning een mooie duik hebben gedaan naar een scheepswrak uit 1870.

Grote Duik !!!!!!!

(foto's Mieke van de Luiza)

Daarna voor het weekend naar **Anegada**, het meest noordelijke eiland, dat helemaal plat was en deed denken aan een Waddeneiland. We zijn er uit eten geweest in verband met onze trouwdag (18 jaar alweer!), Harry heeft er een stuk gefietst en de jongens hebben er zaterdagavond uitgebreid gepoolbiljart, ook met lokale bevolking. Heel leuk! Wel hadden we er minder goed weer: veel regen en soms ook veel wind.

Na Anegada anker opgegaan naar **Tortola**, Cane garden Bay. Mooi gezeild met halve wind. De Camelot ving onderweg een wahoo van 1 m, die we 's avonds lekker op de BBQ gedaan hebben. We ontmoetten er 3 andere Nederlandse gezinnen op huur-catamarans, die hier de meivakantie doorbrachten. Ze nodigden ons uit voor een borrel op hun boot; heel gezellig en voor ons weer

Anegada

eens andere aanspraak met heel vriendelijke mensen! De jongens keken 's avonds met twee leeftijdsgenoten- meisjes (!) een film op Loesje.

Verder naar Tortola.

30-04-2008

Na een rustig, maar regenachtig weekend op Anegada, vertrokken we **maandag 28 april** na schooltijd naar Guana Island. Een prachtige tocht met halve wind, 20 knopen en niet te hoge golven. Het ankeren op Guana Island lukte niet goed, dus zijn we doorgevaren naar **Tortola**, waar we in een mooie baai voor anker gingen. Onderweg had de Camelot een grote wahoo (1m lang!) gevangen, die we 's avonds op hun achterdek heerlijk gebarbecued en opgegeten hebben. Kon slechter!

Harry heeft het onderdeel voor de watermaker opgehaald en is begonnen aan de inbouw... Meer nieuws hierover volgt.

Han is een aardig eind op weg met zijn toetsen. Ze zijn nog niet allemaal binnen. Volgende week houden Han en Guus meivakantie.

Van Koninginnedag merken wij hier niets, maar morgen hebben we feest, vanwege Harry's verjaardag!

Verjaardag op Loesje

Jost van Dyke

Op **1 mei** vierden we Harry's verjaardag met verse taart en een borrel met de Camelot en George van zeilboot Flux. Was erg gezellig. 's Avonds leuk gegeten in een strandtent, waar Harry en Han een lekkere lobster namen.

Vrijdagmiddag 2 mei en zaterdag 3 mei waren we op het eiland **Jost van Dyke** (genoemd naar een Nederlandse piraat), in een romantische baai met palmen en wit strand (White Bay). We keken er een mooie scheepsfilm, Master en Commander, in de "buitenbios" van de Camelot. 's Nachts krabde het anker en de volgende dag lagen we bijna op het strand. Snel anker op gegaan richting Cane Garden Bay, met onderweg een lange stop op een onbewoond "Bounty" eiland, **Sandy Cay**, waar de jongens heerlijk in de ruige branding zwommen en -volgens goede Nederlandse gewoonte- een fort op het strand bouwden.

De volgende dag, **maandag 5 mei**, verder naar Soper's Hole, aan de westkust van Tortola. Omdat overal de lokale pinautomaten defect waren, met een taxi naar Road Town gegaan om daar nieuwe dollars te scoren. Dat lukte gelukkig! Guus herinnert zich van Road Town vooral de Nachos Grande, een heerlijk Mexicaans borrelhapje wat we daar aten.

Dinsdag 6 mei diesel en water getankt en anker opgegaan naar **Peter's Island**, waar we 1 nacht ankerden in een klein, rustig baaitje, waar een grote barracuda ("Barry") zwom en Jippe en Han gewindsurft hebben.

Woensdag 7 mei weer terug naar **Virgin Gorda** in verband met de voorbereidingen voor vertrek. Een mooie zeiltocht aan de wind, op grootzeil en kluiver. Daar ontmoetten we George, Luc en Mieke weer. Donderdag 7 mei om 6.30 uur anker op naar **the Baths**, een drukbezochte "day-anchorage" met indrukwekkende granietrotsen, kleine zeebadjes en mooie snorkelplekken. We waren er nog net voor de grote drukte en het overtrof onze

verwachtingen. We maakten er een korte avontuurlijke wandeling met klimmen, kruipen en door water waden. Daarna gesnorkeld, mooie vissen gezien en door smalle rotsspleten gezwommen. Kicken! 's Middags weer teruggevaren en 's avonds aan de wal gegeten: Caribbean buffet. Vrijdag 9 mei klussen voor de overtocht gedaan, o.a. het onderwaterschip schoongemaakt met een gehuurde duikuitrusting, en in de middag de haven binnengevaren. Sinds 6 maanden hadden we niet meer in een haven gelegen!

Vandaag, **zaterdag 10 mei**, doen we de laatste klusjes. Morgen begint dan ons volgende grote avontuur...

Wist-u-dat.....

10-05-2008

- * Dit de laatste dag is voor ons geplande vertrek naar Bermuda?
- * We er allemaal aan toe zijn om te vertrekken?
- * De Caribbean ook gaat vervelen?
- * De BVI prachtig zijn, maar de lokale bevolking doorgaans onbeleefd en verveeld is?
- * We nu voor het eerst sinds ons vertrek van de Canarische eilanden weer in een haven liggen? Tussendoor alleen maar geankerd!
- * We op de terugreis zullen stoppen in Bermuda (830 mijl), de Azoren (1600 mijl) en Zuid-Engeland (1100 mijl)?
- * De totale afstand tot Engeland dus zo'n 3500 mijl (=6300 km) is?
- * Een zeilboot- weet u nog- net zo hard gaat als fietsen?
- * We dus wel even onderweg zijn.....?
- * De winden naar Bermuda variabel zijn, dus dat het op goed navigeren aankomt (en een beetje geluk)?
- * U ons onderweg kunt volgen op de site, onder Nieuws?
- * De watermaker nog steeds kapot is en het benodigde onderdeel uit Italië ons niet op tijd bereikt heeft?
- * We dit met onze watertanks en losse jerrycans gaan oplossen?
- * Han en Guus ook weer naar huis willen?
- * Zij onderweg nog school moeten doen? Een zware taak!
- * We onderweg 2x per dag contact zullen hebben via de SSB-zender met de Camelot en de Flux, met wie wij samen vertrekken?
- * We dan ook contact zullen hebben met Luc en Mieke van de Luiza, die vandaag al vertrokken zijn, rechtstreeks naar de Azoren?
- * Het zo wel weer voldoende is voor deze rubriek?

Zeilen met Loesje in de Carieb

Wat een geweldig gebied om te zeilen! Wat heerlijk om dit met een fijne boot te doen. Zeilen in korte broek op blote voeten en soms een shirt aan om niet te verbranden. Bijna altijd wind en vaak stevig ook (15-30 knopen) en overwegend uit noordoostelijke tot zuidoostelijke richting. Wanneer je de eilanden van zuid naar noord vaart heb je de eerste tijd voornamelijk aandewindse koersen (Windward Islands) en na Martinique (Leeward Islands) meer halve windse tot ruim windse koersen.

Tijdens het zeilen langs de eilanden vaar je in de luwte van het eiland. Wel kunnen hier, afhankelijk van de hoogte van het eiland valwinden ontstaan. Opeens veel wind uit een andere richting. Vaak zie je dit over het water al aankomen. Tussen de eilanden krijg je de volle passaat wind die ook een redelijke golfslag kan geven. Al met al een gebied waar actief zeilen belangrijk is. Veel reven en ontreven, kluiver in- of uitrollen of soms hoog aan de wind. Gezien deze omstandigheden heb ik vaak zelf grote stukken aan het stuurwiel gestaan om optimaal te kunnen zeilen en snelheid te maken. Gewoon de sport! Als gevolg van de grote windsterkte hebben we de lichtweer zeilen niet kunnen gebruiken. De afstanden tussen de eilanden zijn zo groot (of klein) dat ze in een dag of een gedeelte ervan te zeilen zijn. We hebben in de Carieb niet in havens gelegen. Een enkele keer aan een mooring maar bijna altijd hebben we geankerd. De moorings waren alleen nodig als we in een beschermd gebied lagen (het voorkomen van beschadigen koraal) of wanneer de diepte zo groot was dat ankeren erg moeilijk was. Ons anker (een Spade anker) heeft het geweldig gedaan! Dit anker graaft zich zeer snel in op zandgrond en heeft een enorme houdkracht. Na het anker uitgewooid te hebben trokken we het met de motor in zijn achteruit in het zand met 1600 tot 2000 toeren. We hebben met ruim 30 knopen wind prima achter ons anker gelegen. Wel gingen we vaak even te water met de snorkel om te zien hoe het lag, maar meestal was hij al onder het zand verdwenen.

Wat ons heel erg is meegevallen is de drukte in de Carieb. De verhalen over drukke ankerbaaien en overmatig toeristische havenplaatsjes kunnen we niet beamen. We hebben het heerlijk gehad. Ook hebben we geen vervelende situaties meegemaakt met boat boys. Van medezeilers hebben we ook geen rare verhalen gehoord. Bij de wat armere eilanden wordt je wel door een aantal jongens in kleine bootjes ontvangen, maar als je

vriendelijk bent en afspraken maakt met een van hen heb je er eigenlijk alleen maar voordeel van. Ze gaven je vaak tips over een ankerplek of verkochten je heerlijk vers fruit. Bij de meer geciviliseerde eilanden misten we ze vaak. Nu we op Bermuda liggen te wachten op een weather window naar de Azoren denk ik al met weemoed terug aan de redelijke vastigheid van het weer en de heerlijke temperatuur in de Carieb. Nogmaals, een geweldig gebied om te zeilen voor het hele gezin. **Een droom is uitgekomen!**

Begin van de oversteek!

11-05-2008

Zondag 11 mei vertrekken we, samen met de Camelot en de Flux, naar Bermuda, onze eerste traject van de grote oversteek terug. Het is zo'n 830 mijl varen en we zullen er, afhankelijk van de wind, 7 tot 10 dagen over doen. We zijn er helemaal klaar voor!

We sturen met de SSB-zender berichtjes naar Nederland over het verloop van de tocht.

Oversteek naar Bermuda: een spectaculair eind!

Van **zondag 11 mei** (11.15 uur) tot **zaterdag 17 mei** (13.00 uur) maakten we de overtocht naar Bermuda, samen met de Camelot en de Flux. De vooruitzichten leken goed; we zouden net tussen twee depressies Bermuda kunnen aanlopen. De eerste 2 dagen waren prachtige zeildagen: bakstag wind uit het zuidwesten, 12-20 knopen, gennaker op de boegspriet resp. boom, ook door een deel van de nacht(en). De zee was vrij rustig, niemand was misselijk en Han maakte zelfs een toets scheikunde op maandag.

Nog 500 Nm naar Bermuda

12-05-2008

Op dit moment (dinsdag 18.00 uur) moeten we nog 500 Nm naar Bermuda. Vandaag harde wind gehad (7 Bft), maar nu een mooie avond en varen we vol tuig nog steeds iets westelijker dan naar Bermuda. De snelheid is goed en de boot vaart zeer comfortabel. Tot nu toe geen zeeziekte. Verder is alles goed aan boord. Wel slaat de verveling toe. We varen nog steeds binnen VHF bereik van de Camelot zodat we wat aanspraak hebben en ook tactische beslissingen kunnen overleggen.

Dinsdag 13 mei was er meer wind en ging de kluiver op de boom. Er was een (voorspelde) windshift naar west, waardoor we halve wind gingen zeilen. Overdag was het in de kuip bloedheet in de zon. 's Nachts zat er overal onweer en hebben we preventief gereefd. Gelukkig trokken de buien langs ons heen. **Woensdag 14 mei** ruimde de wind verder naar noordwest en kwamen de golven van voren en dwars. Bij deze aan-de-windse koers werden we allemaal wat katterig, behalve Harry, die lekker bleef eten! Gelukkig maar, want er was juist vers brood gebakken. 's Avonds om 19.30 uur draaide de wind verder naar het noorden en ging de motor aan, omdat opkruisen geen optie was. Er waren flinke golven en we "stampen" met 4 knopen verder richting Bermuda. Overigens hielden we een iets westelijker koers aan (340 graden i.p.v. 360), om de laatste dagen niet tegen een depressie in te hoeven varen. We liepen wacht vanuit de kajuit, met elke 10 minuten uitkijk op zee en controle van gegevens. Door de draaiing van de wind was het plotseling koeler geworden en gingen voor het eerst sinds maanden de sokken en spijkerbroeken weer aan! Brrrrr! 2x per dag hadden we via de SSB-zender contact met de andere boten. Onverwacht meldde de Dolfijn zich op dit netje, onderweg van Cuba naar Bermuda. Hartstikke leuk! Ook de Zee van Tijd liet zich horen, die later vertrokken was uit St. Maarten, ook op weg naar Bermuda. **Donderdag 15 mei** raakte vroeg in de ochtend het fokkepakketje los en bemerkten we een klein scheurtje in het voorlijk van het grootzeil. We bonden de fok stevig vast op het dek en zetten een 2e rif in het grootzeil, om de kracht op de scheur weg te nemen. Die dag voeren we rustig verder op de motor, bij een frisse, maar afnemende wind en afnemende golven. De weersvoorzichten waren inmiddels veranderd en lieten een flinke zuidwestenwind zien (30-35 knopen, met vlagen tot 45 knopen) rond onze "Estimated Time of Arrival" (ETA). We hadden via de SSB overleg met de Camelot over de te volgen strategie: doorvaren of een koerswijziging naar het Westen, om zo te vertragen, het hoogtepunt van de depressie te omzeilen en slechts het staartje hiervan mee te krijgen. Het was een moeilijke beslissing! Het verstand zegt: zoek nooit het slechte weer op. Dat geeft teveel risico's. Van het alternatief, een

koerswijziging, konden we het effect echter ook niet helemaal inschatten. Wanneer zouden we dan weer koers zetten naar Bermuda en wat als de depressie toch langer aanhield? Sjoerd van de Camelot (op 20 mijl van ons) koos voor een koerswijziging. Wij besloten uiteindelijk onze koers te vervolgen, zodat beide boten deze avond uit elkaar gingen en "alleen" hun tocht vervolgden. Best een moeilijk moment op zo'n grote oceaan! Het voelde ook een beetje als elkaar in de steek laten. De Flux, een 36-voets boot, was al achterop geraakt en voer zijn eigen koers.

350 Nm van Bermuda

16-05-2008

We zitten nu op een afstand van 350 Nm van Bermuda. Het begint hier al kouder te worden. We zijn onze spijkerbroeken aan het opzoeken. De wind begint echter langzaam uit het noorden te komen zodat zeilen tegen de hoge golven en 20-25 knopen wind lastig begint te worden. De boot maakt flinke klappen op de golven maar we genieten van haar gedrag in de zee. Het voelt goed en in de kajuit en het bushokje heb je nauwelijks een idee hoe wild de zee is. Alles gaat goed aan boord. Wel neemt de eetlust wat af (behalve bij de kapitein).

Vrijdag 16 mei was er nog steeds geen wind om te zeilen. We vulden de diesel bij met jerrycans en Harry bereidde preventief het 3e rif voor. Met mooi weer hebben we rustig doorgemotord tot het ochtendgloren op **zaterdag 17 mei**.

Harde wind verwacht

17-05-2008

We gaan nog steeds vooruit. Echter nu op de motor sinds woensdagavond. Het lijkt erop dat we dit tot vanavond (vrijdagavond) moeten volhouden waarna we een stevige ZW wind verwachten 30 knopen die ons het laatste stuk naar Bermuda moet blazen. We hebben nu nog 175 Nm te gaan. We bereiden onszelf en het schip voor op de komende harde wind. Bermuda heeft zeer instabiel weer, de depressies volgen elkaar snel op en het is moeilijk hier op te anticiperen. We hopen er maar het beste van.

De wind was toegenomen, de zeilen werden bijgezet (stagfok en kluiver op de boom) en de motor ging uit. De wind nam snel toe, aanvankelijk tot 30 knopen, waarop Caroline rond 7.00 uur besloot zelf te gaan sturen om de stuurautomaat te sparen. De wind nam nog verder toe. We rolden de kluiver een groot stuk in en zetten het 3e rif. De snelheid bleef daarmee prima, gemiddeld zo'n 8 knopen. De wind nam uiteindelijk toe tot 35-40 knopen (windkracht 8) met vlagen tot 50 knopen. Goed gereefd was het zeilen over de hoge golven intensief, maar prachtig en goed onder controle. Om 9.30 uur was er land in zicht: witte gebouwen op een vrij vlak eiland. We hadden een professionele ontvangst via marifooncontact met Bermuda Harbour Radio. Vlak voor de haven rolden we de kluiver in en voeren we de laatste halve mijl spectaculair aan-de-wind Bermuda binnen. Daar zwaaiden we naar de voor anker liggende Dolfijn en meerden we om 13.00 uur af bij de Customs. Opgewonden en voldaan zetten we voet aan land....

Loesje veilig aangekomen op Bermuda

18-05-2008

Zaterdag 14.00 uur plaatselijke tijd is Loesje aangekomen op Bermuda. Na 6 etmalen en 2 uur konden we bij het douane gebouw aanleggen. Zoals verwacht hebben we de laatste dag flinke wind gehad (40 knopen en meer). Gelukkig hadden we ons hier goed op voorbereid en kwam de wind schuin van achteren. Met een dubbel gereefd grootzeil (later nog rif 3 gezet), de stagfok en een puntje kluiver uitgeboomd aan de andere kant van het grootzeil liep de boot met de kiel half opgetrokken mooi in evenwicht. De snelheid was voortdurend boven de 8 knopen en soms even 9. Spectaculair zeilen over grote golven. We hebben er enorm van genoten. De verveling van de laatste dagen bij de jongens was ineens verdwenen en ze waren zeer opgewonden hoe de boot door het water ging. We waren precies op tijd binnen want twee uur later begon het te regenen en nam de wind nog meer toe.

We gaan ons nu weer voorbereiden op het volgende traject naar de Azoren.

Bermuda, wachten op een weatherwindow.....

Plein in St Georges

levendige stad. Harry, Han en Guus zijn naar de lokale kapper geweest, waar je gewoon moet wachten op je beurt en waar de (enige!) kappersstoel recht de winkel in kijkt, zodat je niet kunt zien hoe je haar geknipt wordt. Spannend hoor! Intussen dan maar socializen met de wachtende klanten...

Bermuda is een geïsoleerd klein eiland midden in de oceaan, behorend tot Engeland, redelijk drukbevolkt, welvarend, en de mensen zijn er beleefd en vriendelijk. Een verademing na de BVI! In Hamilton zagen we de traditionele klederdracht, waar het eiland om bekend is: een man in overhemd, das en colbert, Bermuda-short, *kniekousen eronder* en nette schoenen! Geen gezicht 2008 natuurlijk, maar hij was echt niet de enige die er zo bij liep! Een politie agente zag er ook fraai uit. Momenteel (**zaterdag 24 mei**) liggen we aan de kade van St. Georges, samen met de andere boten. Dolfijn is al vertrokken naar de Azoren. We hebben dit samenzijn gevierd met een

We zijn nu een week op Bermuda. Inmiddels zijn de andere Nederlandse boten gearriveerd (Camelot 1 dag later op zaterdag, Flux op maandag en Zee van Tijd op dinsdag), zodat er van een ware Nederlandse enclave gesproken kan worden. We hebben een aantal dagen voor anker gelegen bij St. George, met soms harde wind en hoge golven en diensgevolge natte overtochten in de rubby naar de wal. We zijn lekker uit eten geweest, samen met de Dolfijn en de Zee van Tijd, erg gezellig! We hebben per bus een tochtje gemaakt over het eiland naar Hamilton, een

BBQ op de kade

Vertrek uit Bermuda

gezellige BBQ op de kade. We wachten nu op een goed weatherwindow om te vertrekken. Dat is niet gemakkelijk: er is of (te)veel wind of te weinig of uit de verkeerde richting. We hebben elke dag schippersoverleg om het juiste moment van vertrek te bepalen. Dat is belangrijk, omdat het een grote oversteek is (1700 mijl), met mogelijke windstiltes en omdat onze dieselvorradaad uiteraard beperkt is.

Loesje vertrokken uit Bermuda

29-05-2008

Dinsdagmiddag 13.30 uur plaatselijke tijd (in NL is het dan 5 uur later) is Loesje vertrokken uit Bermuda met als bestemming het eiland Flores, Azoren. Samen met de Camelot, Flux, Zee van Tijd en een Franse boot. Volgens de rechte lijn is de afstand 1670 Nm. Op dit moment zijn we 32 uur onderweg en hebben we 165 Nm afgelegd. Dinsdagmiddag hebben we twee keer een school dolfijnen bij de boot gehad.

De wind is over het algemeen zwak. Gezien de beperkte hoeveelheid diesel kunnen we maar weinig de motor gebruiken. Elk zuchtje wind wordt benut. We zijn dinsdag begonnen met een aandewindse koers die langzaam ruimde naar halve wind. Vandaag mooi gezeild met vol tuig halve wind. Vanavond nog enkele uren de genaker opgehad (ruime wind). We varen nu even op de motor (er is geen wind) om de accu's bij te vullen en de watermaker te gebruiken. Samen met de andere boten hebben we twee keer per dag overleg over de weerberichten en te te volgen koers.

Aan boord gaat alles goed. Door gebrek aan golven is het leven zeer aangenaam aan boord. We hebben al twee heerlijke avondmaaltijden gehad van Caroline en gaan nu de tweede nacht in. We hopen er in totaal maximaal 14-16 dagen over te doen.

Loesje en De Zee van Tijd samen op weg

Loesje op weg naar de Azoren (1)

29-05-2008

Na ruim 2 etmalen onder zeil maken we gestaag voortgang. We hebben nu 265 Nm afgelegd en als we zo doorgaan zullen we er in totaal 14 etmalen over doen. We zijn nu aan het derde etmaal begonnen. De wind is nog steeds zwak, ongeveer 10-12 knopen.

Vandaag een warme zonnige dag gehad. Het was een geweldige zeildag, zonder spektakel maar super relext. We hebben een nieuwe zeilconfiguratie uitgeprobeerd en deze bevalt prima. Heerlijk stabiel. Ruime tot voor de wind op grootzeil aan lij, kluiver uitgeboomd aan loef en als extra aan lij de code zero. Hiermee hebben we een halve cirkel zeil voor de boot hangen die lekker trekt.

Met ons gaat het goed. De jongens doen hun schoolwerk en we komen goed aan onze slaapuren toe. We eten 's avonds gezellig aan tafel nadat we natuurlijk even geborreld hebben in de kuip. We luisteren muziek, lezen wat en soms een spelletje. Na het avond eten kijken we vaak nog een DVD. Kortom heel anders dan de oversteek naar Suriname.

We hebben de Camelot en de Zee van Tijd nog in zicht en hebben regelmatig meteo overleg over de te volgen koers.

Mooi !

Mooi !

Loesje op weg naar de Azoren (2)

30-05-2008

Vandaag geen wind. We varen al ruim 12 uur op de motor. De komende dagen ziet het er ook niet goed uit. Mogelijk wat perioden met zwakke wind. Die moeten we dan gebruiken om niet te snel onze diesel op te maken. Best lastig, ook omdat we dan niet opschieten. We hebben nu ruim 400 Nm afgelegd (nog 1260 te gaan).

We vermaken ons prima aan boord. De jongens zijn ijverig met school bezig en wij doen onze wachten en slaapjes afgewisseld met lezen, muziek luisteren of een spelletje.

Loesje op weg naar de Azoren (3)

31-05-2008

Afgelopen nacht nog de hele nacht op de motor gevaren maar vanochtend (zaterdagochtend) kwam er wind. We varen sindsdien aan de wind met grootzeil en onze rood witte code zero.

Hiermee maken we goed snelheid (rond de 6 knopen) ondanks de wind van 10-14 knopen.

Vanmiddag gevierd dat we 100 uur op zee zitten deze tocht en onze gemiddelde snelheid ligt net op de 5 knopen. Terwijl ik dit schrijf (zondag 04.00 local time) varen we onder een prachtige sterrenhemel met een klein sikkeltje maan. De zee is heel rustig en de boot wiegt wat heen en weer terwijl we 5-6 knopen varen. Het is geweldig om zo te varen en de bemanning is hier ook heel content over. We zitten bijna op een derde van de overtocht. Nog 1120 Nm te gaan. Dit is zeer goed vol te houden.

Loesje op weg naar de Azoren (4)*02-06-2008*

Onze 6e dag op zee was weer een geweldige zeildag. We varen nu al een etmaal halve wind 12-14 knopen en nauwelijks golven. De boot loopt 6-7 knopen en gaat als een zonnetje. Het was een ontspannen zondag. De jongens hebben afwisselend de hele dag wacht gedaan zodat wij onze slaapjes konden doen, lezen en een spelletje. Vandaag hebben we ook de klok een uur vooruit gezet zodat het tijdsverschil met Nederland nog 4 uur bedraagt.

We hebben nu 670 Nm afgelegd (nog 1000 Nm te gaan) en hebben goede weerberichten voor de komende 48 uur. We varen volgens de grootcirkelroute.

Groeten van ons aan boord van Loesje.

Loesje op weg naar de Azoren (5)*03-06-2008*

We zijn over de helft! We zeilen nog steeds fantastisch. De wind is wat toegenomen tot 18 knopen en we varen halve wind. Vanochtend overleg gehad met de Camelot en de Zee van Tijd over de windvoorspellingen van de komende dagen. Er komt een lage druk gebied op ons pad met ruim 30 knopen wind. Om deze reden buigen we onze koers nu al wat af pal oost. We gaan dan later wel noordwaarts. We hebben ons grootzeil gereefd en de kluiver wat ingedraaid om de aansluiting met de andere boten niet te verliezen. We lopen nu 7-7,5 knoop (ongereefd 8-8,5 Kn). Nog 810 Nm te gaan tot Flores (Azoren).

Loesje op weg naar de Azoren (6)*04-06-2008*

We hebben 1000 Nm afgelegd en moeten dus nog 670 Nm naar het eiland Flores (Azoren). We varen nog steeds fantastisch. De wind is rond de 14 knopen en we varen iets hoger dan halve wind. De snelheid ligt dan rond de 6- 6,5 knopen. We varen heerlijk rustig, een groot verschil met de overtocht naar Suriname. We genieten er alle vier van. Aan boord gaat het allemaal zijn gangetje en het tijdsbesef begint te verdwijnen. We zijn in afwachting van een depressie die op ons pad komt. We zitten wat koers betreft een beetje klem tussen deze naar het oosten trekkende depressie met veel wind en het hoge druk gebied van de Azoren (weinig wind) iets ten zuid oosten van ons. We proberen de juiste maat te vinden in overleg met Camelot en Zee van Tijd.

Groeten van ons allen aan boord van Loesje.

Loesje op weg naar de Azoren (7)*05-06-2008*

Loesje vaart nog steeds onder zeil. Dankzij onze rood wit gestreepte code zero varen we met soms heel weinig wind 7-14 knopen nog ongeveer 5 knopen. De ander boten zijn ons op de motor aan het inhalen. Zaterdag maar vooral zondag verwachten we flinke wind. Zo'n 30-35 knopen. Deze is te beperken door op dat moment zover mogelijk oost te zijn. Wij hebben daar echter onvoldoende diesel voor om nu al te starten met de motor. We hebben al een aantal keer zoveel wind gehad (Finisterre, Bermuda). De richting zal ZW wind zijn dus schuin van achteren. We zien het met vertrouwen tegemoet. Wel zullen we hierdoor niet naar Flores gaan maar direkt naar Faial (Horta). Dit is ruim 110 Nm verder varen (nog 630 Nm te gaan).

Het gaat goed aan boord. De jongens missen wat lichaamsbeweging maar zijn heel vrolijk en behulpzaam bij het zeilen. Het is een unieke ervaring om dagenlang over een redelijk gladde zee te varen, in de zon en de boot heerlijk wiegend vooruit te voelen gaan. Caroline bakt dagelijks een vers brood en daar wordt goed van gegeten.

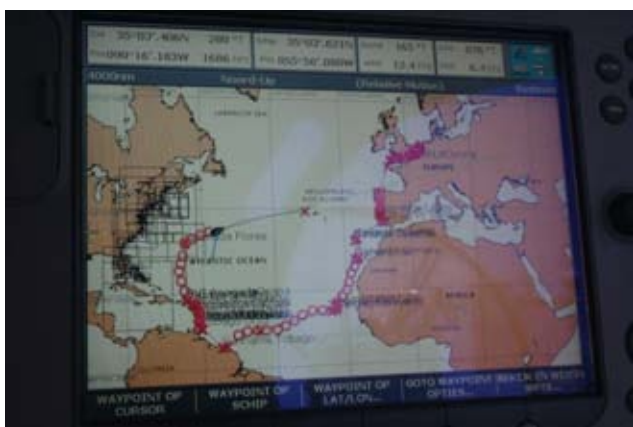
Groet van ons allen.

Loesje op weg naar de Azoren (8)

06-06-2008

We maken nog steeds goede voortgang. Echter nu met de motor bij sinds 12.00 uur donderdagmiddag. We hebben dan nog wel zeil staan, grootzeil en code zero, die door de tegenwind die de motor genereert wind vangen en de snelheid wat opvoeren. We verwachten in de loop van vrijdagochtend weer te kunnen zeilen. Langzamerhand zal de wind gaan toenemen waarbij we het maximum van de naderende depressie zaterdag en zondag verwachten. De laatste weerberichten geven echter aan dat de wind wat minder hard zal zijn dan we eerst verwachten. We houden het goed in de gaten.

Onze afstand tot Faial is nog 510 Nm. Het is nu het tiende etmaal op zee en we verheugen ons al een beetje op de aankomst. Via de SSB radio hebben we al contact gehad met de Callista die onderweg is van New York naar de Azoren. We zullen hen daar weer ontmoeten. Aan boord gaat alles zijn gangetje. We merken dat er een rustige routine ontstaan is. Omdat de zee zo rustig is werken de jongens goed aan hun schoolwerk. We eten regelmatig gewoon aan tafel wat heel gezellig is. We rusten goed uit om het komende weekeinde wat reserve te hebben.

Geduldig doorgaan!!

Loesje op weg naar de Azoren (9)

07-06-2008

De wind is toegenomen en de golven ook. De rustige gang van afgelopen dagen is voorbij. We zitten in de beginselen van de depressie die ons aan het inhalen is. We varen zo hard mogelijk oostelijk. De snelheid van de boot is door de hardere wind aardig toegenomen, 7,5-8 knopen over de grond. Nog 320 Nm naar Horta. Aan boord is het leven wat meer vermoeiend geworden maar we hebben wel het uitzicht op een spoedige aankomst. Groet van ons allen aan boord van Loesje,

Loesje op weg naar de Azoren (10)

08-06-2008

Nog 135 Nm te gaan naar Horta op het eiland Faial. We maken goede voortgang. In het vorige etmaal hebben we ons 24 uren afstand record weer scherper gesteld. We hebben 182 Nm afgelegd in een etmaal. vandaag gaat het ook weer een flinke afstand worden. De wind is niet verder toegenomen, maximaal 25 knopen. We zijn de depressie voorgebleven. Vandaag moeten we meer naar het noorden koersen anders varen we onder de eilanden langs. We verwachten vandaag nog wel wat meer wind. We varen nu halve wind met een snelheid van 7,5- 8 knopen. We hopen morgenochtend aan te komen. Aan boord alles goed. De jongens hebben weekend en slapen uit. Verder helpen en inspireren ze ons enorm om actief te zeilen. De sfeer aan boord is zeer goed en niet alleen de schipper maar de hele bemanning geniet! De boot loopt als een zonnetje door de golven en het comfort aan boord is goed. Groeten van allen aan boord van Loesje.

Loesje behouden aangekomen !

09-06-2008

Net na zonsopkomst is Loesje veilig aangekomen op Faial. De laatste nacht hebben we wat vaart uit de boot moeten halen om niet in het donker aan te komen. Enkele uren later arriveerden ook de Camelot en de Zee van Tijd. We liggen nu in de jachthaven en gaan vanmiddag een lekker biertje drinken in het bij zeilers beroemde Cafe Sport. We hebben een geweldige oversteek gehad.

Met Loesje naar de Azoren

De oversteek van Bermuda naar de Azoren is een geweldige ervaring geworden. We hebben schitterend gezeild en samen met de Camelot en de Zee van Tijd secuur de weersvoorspellingen geanalyseerd. Hierdoor hebben we precies het geluk gehad om met voldoende wind een groot front achter ons te laten. Boten 100 Nm achter ons hebben meerdere malen een periode van meer dan 40 knopen wind gehad. Het grootste deel van de tocht hebben we halve wind gevaren met een windsnelheid tussen 10 en 20 knopen, een lekker zonnetje of mooie sterrenhemel.

Steeds de zeilen goed getrimd, zo nu en dan een zeilwissel, met name code zero en kluiver afgewisseld. Totaal hebben we 60 motoruren gemaakt, waarvan de helft gebruikt is om de accu's op te laden. Loesje is ook onder deze wat lichtere omstandigheden zeer mooi te zeilen. Het schip is natuurlijk niet al te zwaar (10-11 ton) en met onze set lichtweerzeilen (code zero en gennaker) kunnen we goed snelheid houden.

In de bespreking van ons zusterschip in het aprilnummer van Zeilen werd aangegeven dat alleen een gennaker iets zou toevoegen aan de zeilgarderobe. Hier zijn wij het niet mee eens. Wanneer op zee de wind zwak is en de deining de kluiver laat slaan en inklappen blijft onze code zero mooi staan en voegt een knoop snelheid toe. Pas wanneer de wind harder wordt dan 16 knopen is het effectiever om de kluiver te gebruiken. Tussendoor hebben we bij ruime wind de kluiver ook nog op boom gehad en een keer aangevuld met de code zero aan lij. Een schitterend gezicht en effectief. De gennaker zou in dat geval meer logisch zijn, maar net iets te groot.

Doordat de omstandigheden op zee zo rustig waren, was het aan boord ook zeer ontspannen. De jongens hebben goed schoolwerk kunnen doen. Caroline bakte elke ochtend een brood en 's

middags werd er gelezen, muziek geluisterd of een spelletje gedaan. Eind van de middag was er altijd borrel met chips en daarna lekker eten.

De jongens hielden tussen 16.00 en 21.00 uur afwisselend de uitkijk; daardoor konden wij wat relaxen om daarna het schema voor de nacht weer op te pakken. We zijn goed aan onze slaapuren toegekomen.

Het is tot nu toe ons mooiste zeiltraject geweest. Onbegrensd en wijds!

Azoren; een verrassend verblijf

Van 9-26 juni waren we op de Azoren, een eilandengroep behorend tot Portugal en bekend om het hoge drukgebied (weinig wind), dat er normaal gesproken ligt, waardoor alle depressies uit het westen bovenlangs de golf van Biskaje instromen. Bij aankomst hadden we echter veel wind en regen, wat nog zo'n drie dagen zou aanhouden.

We zijn op 4 eilanden geweest: Faial, Pico (een dagexcursie vanuit Faial), Sao Jorge en Terceira. We hebben het erg naar ons zin gehad op de Azoren: de eilanden zijn prachtig, de stadjes en dorpjes schilderachtig en verzorgd, de mensen zijn er bijzonder vriendelijk en beleefd, er zijn veel jonge mensen en opvallend weinig toeristen. Dat dat nog bestaat in Europa! In Horta hebben we vooral "gesocialized" met de andere Nederlandse boten, EK voetbal gekeken, een excursie gemaakt naar de

vulkaan met een mooie wandeling over de kraterrand en vulkaanland bezocht, wat pas sinds 50 jaar boven zee uitstak. Heel bijzonder.

Regen en wind op Azoren!

12-06-2008

We zijn nu 4 dagen in Horta op de Azoren. Inmiddels zijn de Flux en de Callista ook aangekomen, beide na een barre overtocht met veel wind. Het weerzien was goed! Gisteren hebben we de opstapper van de Zee van Tijd, Tjeerd, "uitgegeten" wegens zijn terugreis vandaag naar Nederland. Het weer is bijzonder slecht, veel regen en wind, maar de stemming is goed.

Verder op initiatief van Wouter van de Callista een walvistocht gemaakt, waarbij we maar liefst 5 potvissen hebben gezien!

Op Pico reden we door landschap met hobbelige groene weiden en veel koeien, onder de vulkaantop, en langs wijngaarden voor de heerlijke Pico-wijn.

Intussen hadden we onze schildering op de kade gemaakt, wat in Horta een traditie is voor zeilers.

Vrijdag 20 juni vertrokken naar Porto da Velas op Sao Jorge, een ruige overtocht van 20 mijl met ruime wind van 30-35 knopen. Naast de Callista afgemeerd in de gloednieuwe haven, waar een good-looking havenmeester ons vriendelijk verwelkomde. Wouter en Harry hebben **zaterdag 21 juni** een mooie wandeling gemaakt, terwijl de rest op de boot bleef (met stroom en internet!) of een duik nam in het lokale zeezwembad. 's Avonds keken we EK-voetbal In de Club Naval, de kwartfinale Nederland-Rusland, waarvan de dramatische uitslag natuurlijk bekend is.

Het eiland Pico en voetbal kijken in Horta

Loesje op Sao Jorge

21-06-2008

Na een korte maar ruige oversteek (21 Nm) vanaf Horta liggen we nu op het rustige eiland Sao Jorge. Het is hier zeer gemoedelijk en we zijn samen met de Callista de enige buitenlandse boten.

Bijzondere ontmoeting

Mooie wandeling met Wouter

Zondag 22 juni waren we behoorlijk chagrijnig, vooral vanwege onduidelijkheid over vertrek naar Engeland de volgende dag of nog diezelfde avond. De jongens zochten hun toevlucht in het zeezwembad. Gelukkig werd 's avonds de knoop doorgehakt: we zouden nog niet aan de oversteek beginnen, maar de volgende dag naar het eiland Terceira varen. Daar hadden we het laatste plekje in de haven en vielen we middenin een cultureel festival. Leuk was het weerzien met andere Nederlandse boten, die ook nog niet vertrokken waren: Camelot, Dolfijn, Zee van Tijd en Zeester. De laatste dagen brachten we hier door, in een geweldige feest sfeer met dans, muziek, stierengevechten, Fietscrosswedstijden en kermis, en dit alles in een bijzonder mooie oude stad. Een mooie afsluiting van een geweldig verblijf op de Azoren. We komen terug!!

Dansfeest op Terceira

Angra Do Heroismo

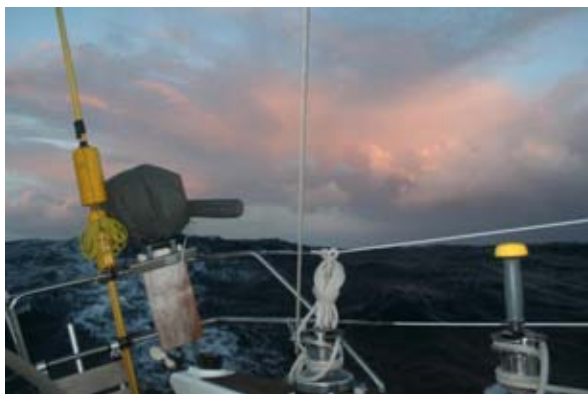
Feesten op Tercera

24-06-2008

Nadat duidelijk geworden was dat de weersverwachtingen niet goed waren om aan de oversteek naar Engeland te beginnen zijn we maandag naar het eiland Tercera gevaren. In de haven van Angra da Heroismo hadden we het laatste plekje. Het stadje is prachtig (Unesco World Heritage Site) en er was een volksfeest aan de gang. Mooie dansparade in de hoofdstraat en dinsdag werden er stieren losgelaten in de straten. In zijn geheel een zeer gezellig stadje. We blijven de weersvoorspellingen volgen om deze week nog los te gooien.

Van de Azoren naar Engeland

Iedereen op Loesje was blij, dat dit de laatste oversteek zou worden. Oversteken zijn, behoudens de overweldigende oceaan en elementen der natuur, toch lang, vermoeiend, soms

afzien en soms gewoon saai, hoewel de meeste zeilers dit hartgrondig zullen ontkennen! We deden er uiteindelijk 8 dagen over (van **26 juni tot 4 juli**) wat redelijk snel is. Bij vertrek van Terceira hadden we gelijk pech: bij het hijsen van het grootzeil bleek er een grote scheur in het voorlijk te zitten! Niet verantwoord om mee door te zeilen, dus direct teruggekeerd naar de haven, waar een zeer coöperatieve zeilmaker het in een paar uur voor ons repareerde. Zodoende konden we nog dezelfde avond weg; wat een geluk!

Loesje op weg naar Engeland (1)

27-06-2008

Donderdag 26 juni om 18.00 uur zijn we vertrokken van het eiland Tercera (Azoren) met als bestemming Dartmouth, Engeland. De afstand is ongeveer 1230 Nm. We zijn nu ruim 24 uur onderweg en proberen op de motor uit het Azoren-Hoog te komen. Meer naar het noorden zitten de depressies waar we de wind willen oppakken. Alles gaat goed aan boord. We zitten nog in het ritme van de vorige oversteeken. De jongens zijn goed met school bezig, vooral Han die in de proefwerkperiode zit. Op dit moment genieten we nog van de zon en is het heel ontspannen aan boord. Groeten van ons allen aan boord van Loesje.

Loesje op weg naar Engeland (2)

29-06-2008

We zijn nu twee etmalen onderweg. We varen nog veel op de motor. Vandaag wel even gezeild maar nu weer op de motor. Morgen verwachten we wind die dan morgennacht flink gaat worden 35-40 knopen (windkracht 8). We genieten nu nog even van de zon en de rust. Groet van ons allen.

De eerste 3 dagen was er zon en weinig wind. Relaxed varen met de Code Zero en de motor. Daarna kregen we windkracht 8 en een onstuimige zee. Indrukwekkend gezicht, maar niet echt leuk. Wel hadden we Loesje goed onder controle. De laatste dag kregen we nog windkracht 8 tot 9 met regen en slecht zicht en een ruige aanloop naar Falmouth, waar ondiepten zorgen voor nare golven. U kunt zich voorstellen dat we heel blij waren, toen we eenmaal behouden aan de kade van Falmouth

lagen! Hier was ons "rondje Atlantic" inderdaad rond! Een paar vriendelijke Engelsen hielpen ons met aanleggen in deze barre omstandigheden. Even later arriveerde de Callista en we vierden onze aankomst met o.a. champagne en een etentje bij de Mexicaan. Iedereen was trots en uitgelaten. We hadden het weer goed gedaan en Loesje had zich van haar beste kant laten zien.

Loesje op weg naar Engeland (3)

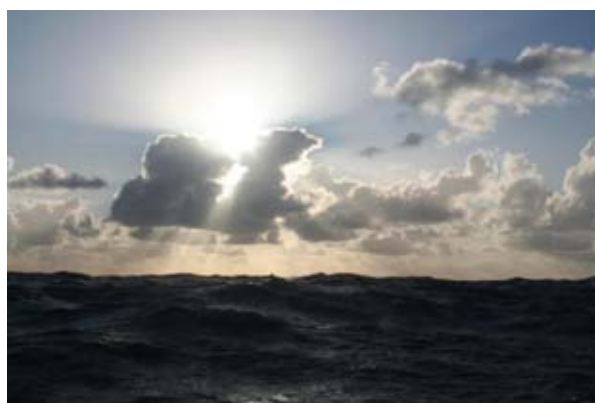
30-06-2008

Vannacht weer op de motor gevaren (spiegelgladde oceaan met wat mist). Overdag heerlijk gezeild, met veel zon. De jongens hebben een lekkere chil zondag gehouden en 's middags een spelletje gedaan met Caroline. Verder zitten we allemaal naar de eindstreep te kijken. De vorige trajecten zitten nog te vers in het geheugen. We hopen volgend weekeinde aan te komen in Engeland. De totale tocht is 1230 Nm en we hebben er nu 380 Nm afgelegd. De komende dagen verwachten we meer wind zodat we wat sneller kunnen gaan.

Loesje op weg naar Engeland (4)

01-07-2008

Na een mooie rustige zeilnacht hebben we vandaag steeds meer wind gekregen met als hoogtepunt vanmiddag ruim 40 knopen schijnbare wind en een boot topsnelheid van 13,6 knopen. Met een puntje kluiver op de boom en het derde rif was de kruissnelheid rond de 8 knopen. Gezien de ruige zee hebben we de windvaan gebruikt om te sturen. Deze heeft het perfect gedaan. In de kajuit was het weer een schooldag. Han heeft zijn toets scheikunde gedaan en Guus is aan zijn boekverslag begonnen. We hebben dagelijks radio contact met de Callista, Camelot en Flux. De stemming is goed aan boord en we kijken uit naar de aankomst. (de afstand tot Scheveningen is al minder dan 1000 Nm).
Groet van ons allen

Een heftige oversteek, maar wel heel mooi

Loesje op weg naar Engeland (5)

03-07-2008

Op dit moment moeten we nog ruim 300 Nm naar Falmouth. We hopen daar vrijdagavond aan te komen. In verband met een naderende depressie die we vrijdag verwachten, met zeer veel wind (windkracht 10), proberen we nu zo hard mogelijk te varen. Ons plan was om naar Dartmouth te gaan maar gezien het weer gaan we naar Falmouth. Hier zijn we een jaar geleden vertrokken voor de oversteek van de Golf van Biskaje. Gisteren hebben we enorm veel wind gehad (35 knopen met vlagen van boven de 40) en zeer hoge golven 4-6 meter. Bijna is alles goed gegaan totdat er een gigantische breker van achteren in de kuip liep. Het water stond zeker 40 cm hoog in de kuip. We hadden het luik van de kajuit wel dicht maar Han had een raampje van z'n kooi nog open staan. Zijn hele bed doorweekt inclusief computer.
We bereiden ons nu voor op de storm van vrijdag.

Loesje aangekomen in Falmouth

06-07-2008

Vrijdag om 17.30 uur plaatselijke tijd is Loesje aangekomen in Falmouth. De Callista volgde een uurtje later. Donderdag hebben we weinig wind gehad en veel op de motor gevaren om te proberen het ergste van de komende depressie te ontlopen. Toch hebben we het laatste etmaal flinke wind gehad 35-40 knopen en golven van 4-6 meter hoog. De koers was halve tot aan de wind. Het was spectaculair zeilen maar we zijn blij nu in de marina te liggen. Uiteindelijk hebben we de overtocht in net iets minder dan 8 etmalen gedaan. We hebben opnieuw ervaren dat de boot ons een veilig gevoel geeft, comfortabel vaart en goed snelheid kan houden. In Falmouth gaan we nu eerst uitrusten en gaan komende week richting Dover.

Bijna in Engeland

Samen met Callista in veilige haven

Zeilen langs de zuidkust.

Van 4 t/m 16 juli zeilden we samen met de Callista huiswaarts langs de Engelse zuidkust. Een onverwacht leuke tijd, omdat we ons alleen ingesteld hadden op het afronden van schoolwerk in Dartmouth en de terugreis naar Scheveningen in een keer, met een overnachting in Dover.

Mooie foto's van elkaar maken

In plaats daarvan hebben we prachtige zeiltochten gemaakt in de zon langs mooie kusten (mooie bootfoto's gemaakt). Vanuit Falmouth bezochten we Land's End, Penzance en St. Ives. In Falmouth hadden we een "vrouwenavond" (Bri, Caroline en Annemieke naar een trendy eetcafé) en diensengevolge een "mannenavond" op Loesje met afhaalpizza's en "vieze films"!

Verder naar Dartmouth..

07-07-2008

Morgen, **dinsdag 8 juli**, varen we verder naar Dartmouth, wat een heel mooi plaatsje aan de rivier moet zijn en waar destijds de Onedin Line is opgenomen! De Callista vaart met ons mee. Vandaag zijn we 's middags naar Land's End geweest, prachtig. Han heeft zijn laatste toetsen gemaakt en de leraren beslissen morgen over zijn bevordering naar klas 4. Spannend hoor! Guus is nog met de laatste loodjes van Wereldschool bezig, die hem zwaar vallen.

Darthmouth

Weymouth

We meerden af in Dartmouth, wat een mooi, maar toch suf stadje bleek te zijn (géén internetcafé bijv.) In Weymouth gingen we naar de bios, hartstikke leuk. Vanuit Weymouth langs de bekende Needles over de Solent gezeild naar Lymington, waar we een afscheidseten hadden met de Callista bij een Indiaas restaurant. Wouter en Harry monteerden er nog twee extra valstoppers op Loesje.

Aankomst Weymouth

10-07-2008

Na wederom een prachtige zeildag (met zon!) van zo'n 50 mijl, met op het eind nog spannende golven rond Portland Bill, zijn we goed aangekomen in Weymouth. We liggen weer naast de Callista, gezellig.

We hebben zojuist bericht gehad, dat Han voorwaardelijk is overgegaan naar klas 4, met de complimenten van de docenten. Een geweldige prestatie, die we straks zeker zullen vieren!

Laatste stukje Engelse zuidkust

Lymington

13-07-2008

Heerlijk gezeild van Weymouth naar Lymington. Mooi windje van achteren (15 knopen) en regelmatig zon. Onderweg nog een inham in de rotsen ingevaren; Lulworth Cove. Een mooie baai omgeven door hoge rotsen waar je alleen met rustig weer een kijkje kunt nemen. Samen met de Callista natuurlijk weer mooie foto's gemaakt van de boten tegen de mooie achtergrond. Eind van de middag langs de Needles gevaren en een mooring opgepikt bij Lymington. Het was een ontspannen zaterdag!

Dinsdag 14 juli voeren we samen de Solent weer op om de volgende dag, vlak voor Dover, elkaar op zee gedag te wuiven! De Callista zou doorvaren naar IJmuiden en Amsterdam. Wij brachten nog twee dagen door in Dover; Guus vooral met schoolwerk, de anderen met internet e.a. Nu nog de oversteek naar Frankrijk en België. Bijna thuis!

Aankomst Loesje in Scheveningen

18-07-2008

Als alles goed verloopt zal Loesje a.s. zaterdag tussen 14.00 en 15.00 de haven van Scheveningen binnenlopen.

Aanloop van Scheveningen

Aankomst!!

Behouden aankomst na 1 jaar!

Loesje en haar bemanning zijn op **zaterdag 19 juli om 14.30uur** behouden aangekomen in Scheveningen! Komend vanuit Stellendam was er nog een stevige wind die dag (Zuidwest 6-7), maar met de wind in de rug ging Loesje weer beheerst en snel door het water. Na een passage van de Maasmond met veel scheepvaart kwam Kijkduin in zicht en even later het silhouet van

Scheveningen. Vlak voor aankomst ging er nog een enorme regenbui over ons heen. Gelukkig was het droog bij nadering van de havenhoofden. Daar bleken op beide havenhoofden familie, burens en vrienden ons op te wachten. Al zwaaiend en roepend vonden de eerste begroetingen plaats, heel bijzonder! Even later kwam ons een rubberbootje tegemoet met 2 collega's van Caroline erin, die een rode welkomsthandoek omhooghielden en spontaan een zak drop aan boord gooiden!

We voelden ons ingehaald als Sinterklaas! Nadat we de zeilen hadden laten zakken en een lijn gehesen hadden met alle kleurige gastvlaggen van de landen waar we geweest waren, voeren we rustig naar onze ligplaats, geëscorteerd door de rubberboot van Marco en Max. Op de steiger bleken nog veel meer mensen gekomen te zijn om ons welkom te heten: van de Rotary, klasgenoten van Han, collega's van Harry en Caroline, zeilvrienden en nog meer burens en familie. Zo leuk en hartverwarmend! Nadat we Loesje netjes op haar plek hadden gelegd, werden de zoenen en knuffels uitgedeeld. Daarna was het tijd voor het knallen van de champagne en de toast op de behouden aankomst.

Wat een onvergetelijke dag

We hadden tijd te kort om iedereen uitgebreid te spreken, maar we vonden het geweldig dat zo velen de moeite genomen hadden om ons persoonlijk te verwelkomen. Het was voor ons onvergetelijk! We zullen met iedereen op een later tijdstip zeker uitgebreider bijpraten.

Na de borrel (die ook nog verstoord werd door een bui), werd er met de familie en twee trouwe waterpolovriendinnen nog gezellig doorgeborreld op het terras van Raar, waar zelfs een heerlijke zon doorbrak.

Daarna met de familie gegeten en toen naar ons huis, dat helemaal versierd was met welkomstvlaggetjes en ballonnen! In een keurig opgeruimd huis, dat weer enorm groot was in vergelijking met Loesje, gingen we vermoeid ons eigen bed weer in en sliepen als rozen!

Zo eindigde ons zeilavontuur. Terugblikkend heeft dit jaar volledig voldaan aan onze verwachtingen. We hebben prachtig gezeild, weliswaar met ups en downs, we hebben veel gezien en we hebben het met z'n vieren gedaan. Daarbij zijn we ontzettend trots op Han en Guus, die onmisbare bemanningsleden waren, maar ook hun schoolwerk met volharding hebben gedaan en met wie we het ook heel gezellig hebben gehad.

We willen bij deze iedereen bedanken voor hun belangstelling tijdens onze reis, via email danwel via het gastenboek. We hebben dat enorm gewaardeerd, maar zijn niet in staat geweest iedereen persoonlijk te antwoorden. Onze site is inmiddels ruim 59.000 keer bezocht!

Thuiskomen en opnieuw beginnen.

Na het warme onthaal in Scheveningen en de eerste overnachting in ons huis was het zaak de draad van het gewone leven weer langzaam op te pakken. Vreemd genoeg voelde het leven in huis weer snel bekend, behoudens de luxe van onbeperkte energie, internet en stromend water.

Ook de ontmoetingen met familie, buren en vrienden voelden heel warm en vertrouwd. Intussen was het leven gewoon doorgegaan zonder ons en konden we geen grote veranderingen in het Nederlandse ontdekken.

Soms leek het of we niet weg geweest waren, terwijl dat toch echt zo is geweest! Het meest opvallend bij terugkomst vonden we het luxe en gevarieerde aanbod van eten en artikelen in winkels, het gemopper over slurp- en andere taxen en de overdaad aan prikkels en regelingen in je omgeving, waardoor je de neiging hebt weer klussen- en prioriteitenlijstjes op te stellen. Verder het hoge tempo van de samenleving. Terwijl wij juist de onthaasting wilden vasthouden! We proberen dat wel.

De contacten met familie, buren en vrienden hadden duidelijk prioriteit en daarvan genoten we enorm. Het schoonmaken van de boot verliep veel trager en de jongens waren eigenlijk niet meer naar de boot te krijgen.

Harry moest na 1 week alweer fulltime aan de bak, wegens vakantie van zijn collega. Het werk vindt *Mooi thuiskomen*

-ie leuk, maar hij houdt veel te weinig vrije tijd over! Caroline had vandaag haar eerste werkdag, die rustig en aangenaam verliep. Han en Guus leven zich uit op de computer en ontvangen lang gemiste vrienden. De laatste schoolcijfers van Guus druppelen binnen.

Volgende week begint hun school weer.

We missen nu weer de families van de Camelot en Callista, met wie we zo intensief zijn opgetrokken en zo veel hebben meegemaakt. We spreken gauw weer met hen af.

Mooi thuiskomen